



## Az üdülés jelentős szociálpolitikai juttatás

A szociálpolitikai juttatások közül — érthetően — a szakszervezeti tagság körében a legközismertebb, a legnépszerűbb és a heteknapok gyakorlatában az egyik leggyakrabban szóba kerülő téma a kedvezményes szakszervezeti üdültetés. Ez természetes is, hiszen alig van olyan dolgozó, aki még nem fordult üdülési igénnyel a bizalmihoz, a szakszervezeti bizottsághoz, és ne örült volna egy jól sikerült üdülésnek, vagy ne bosszankodott volna kissé egy meg nem kapott beutalójegy miatt.

Ugyanakkor ez a téma az, amihez — úgy érzem — mindenki ért egy kicsit, még az is, aki a szakszervezeti munkát sohasem gyakorolta. De valóban így van ez? Vitatatható! Ezért tartjuk indokoltnak, hogy rövid áttekintést adjunk olvasóinknak arról a jelentős szociálpolitikai juttatásról. Következésképpen a szakszervezeti belső és külföldi üdültetés formáiról, lehetőségeiről, valamint az ezek által nyújtott kedvezmények nagyságáról és arányairól.

A Magyar Szakszervezetek alapszabálya rögzíti: A szakszervezeti tagnak joga, hogy „Közvetlen hozzátartozójával — a lehetőségek figyelembevételével — kedvezményes üdülésben részesülhet”. Sokan és gyakran ezt a jogot leegyszerűsítve úgy értelmezik, hogy mivel fizetem a tagdíjat, nekem az üdülőjegy jár!

Pedig ez nem ilyen egyszerű, mert a lehetőségek nem korlátlanok, és a szakszervezeti tagnak a beutaló nem „jár”, hanem a jól végzett szakmai és társadalmi munkája alapján — mint szociálpolitikai juttatásban — kedvezményes üdülésben részesülhet. Közismert ugyanis a beutalójegyekre nyomtatott szöveg: „Az üdülés a jó munka jutalma”.

Örvendek, hogy — bár többletmunkával jár — eredményes a beutalójegyek odaítélésének új rendszere. Ervényesül a bizalmiak megőrzött hatásköre. Tapasztalataink, személyes ismeretünk alapján igazságosabb az elosztás.

Sajnos, néhány szakszervezeti bizottságnál még mindig nem érvényesül kellően az

üdültetés tervszerű megszervezése és jutalomjellegének érvényesítése. Ezek munkájában jellemző az alkalmosság, spontaneitás. Például nem szabad előfordulni annak, hogy felhasználatlan üdülőjegy maradjon a „földön”. Az elosztás gondos és időbeni megszervezésével ez elkerülhető.

Élni kell, és jól kell tudni élni a jutalomüdültetésekkel. Hiszen nemcsak a pénzjutalommal lehet megbecsülni a jól végzett munkát, örömet szerezni munkatársainknak, hanem jutalomüdültetéssel is.

Taggyűléseken, értekezleteken sokak által felvetett és visszatérő téma, hogy egyrészt kevés a családok üdülési lehetősége, másrészt a földényre szóló beutalójegy. Itt meg kell állnunk. Az év 12 hónapból áll, a földény pedig 3 hónapig tart. Tehát értekezletükön a beutalójegyeknek lényegesen kisebb hányada szól a nyári hónapokra.

Az egész évben, üzemező üdülők környezeti adottságai, kulturális ellátottságuk, a szórakozási és pihenési lehetőségek olyanok, amelyek a beutalók számára biztosítják a kényelmet, a felüdülés lehetőségét. Azokat, akik nem ragaszkodnak mereven a nyárhoz és megpróbálták egyszer már 2 hetet az év más szakában eltölteni egy üdülőhelyen, nem kell erről külön meggyőznünk.

A földényhez való ragaszkodás érthető azok körében, akik iskolás korú gyermekekkel akarják eltölteni a szabadságukat. Ez olyan tény, amivel nem tudunk vitatkozni, de szükségesnek tartjuk hangsúlyozni, azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a SZOT és a Postások Szakszervezete is tesz az igények kielégítésére. Már pár éve üzemel a balatonfenyvesi és a római-parti új üdülő. Még ebben az öt éves tervidőszakban elkezdik építeni Balatonlellén a 200 szobás családok üdülőt (SZOT kooperációval).

Külön is felhívjuk az szb-k figyelmét a nagycsaládok üdültetésére. Nem szabad előfordulnia annak, hogy 3 vagy 4 gyermekes beutaló elhelyezése nehézséget okozzon, amikor tudjuk, vannak nagycsaládok az adott hi-

VILÁG PROLETÁRIÁJA, EGYESÜLJETEK!

# POSTÁS DOLGOZÓ



A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

## Előkészületek az 1977/78. évi szakszervezeti politikai oktatásra

A szakszervezeti politikai oktatás májusban megtartott utolsó foglalkozásával befejeződött az 1976/77-es oktatási év. Az oktatási év munkáját, tapasztalatait szakszervezetünk elnöksége júniusi ülésén értékeli. A területi szakszervezeti szervek tapasztalatai alapján megállapítható, hogy a szakszervezeti politikai tömegoktatás ez évben is eredményesen segítette a postás dolgozók politikai és ideológiai ismereteinek bővítését. A foglalkozások minőségükben, tartalmukban jelentősen fejlődtek. Az oktatási év befejezése azonban nem jelent pihenést a szakszervezeti tisztségviselők számára, ugyanis megkezdődik a következő oktatási év előkészítése, szervezése. E munkához adunk rövid tájékoztatást a szakszervezeti politikai oktatás 1977/78. évi feladatairól.

Főbb tartalmi feladatok:

- A szocialista építés bonyolultabb feladatai és követelményei miatt a szakszervezeti politikai oktatás még összehangoltabban kapcsolódjon a párt- és a KISZ-oktatáshoz, ezért strukturált, hallgatók számára áttekinthető és propagandistáinak körét fokozott gondossággal kell kialakítani;
- az eddigi tapasztalatok felhasználásával az oktatás segítse a szocialista építőmunka feladatainak megismertetését, elfogadtatását, a szervezett dolgozók tudatos cselekvésének kibontakoztatását;
- erősödjön a tanfolyamok tájékoztató és információs szerepe a munkahelyi életben. A foglalkozások segítsék elő a munkahelyi demokráziában kibon-

takozását, a munkafegyelem megszilárdulását, a szocialista közgondolkodás, magatartás és életforma terhodítását.

A szakszervezeti politikai oktatás rendszerében változás nem történik, így az új oktatási évben is „Társadalmunk időszerű kérdései”, „A munkahelyi élet időszerű kérdései”, „A világpolitika időszerű kérdései” és „Szakszervezeti ifjúsági fórum” tanfolyamok indulnak.

A szakszervezeti bizottságok segítsék, hogy a dolgozók a tanfolyamok közül az igényeiknek és lehetőségeiknek megfelelően válasszák. A „Szakszervezeti ifjúsági fórum” szervezése mindenekelőtt ott indokolt, ahol egy időben sok első munkahelyes fiatal áll munkába.

A SZOT Titkársága kötelezően megtárgyalandó témaként határozta meg a „Társadalmunk időszerű kérdései” és „A munkahelyi élet időszerű kérdései” tanfolyamok 1., 4. és 7. sz. témáit. A feldolgozandó további három témát a hallgatók választják ki a SZOT Titkársága által meghatározott tematikából. „A világpolitika időszerű kérdései” c. tanfolyam továbbra is hat meghatározott központi témát tartalmaz. Mindhárom tanfolyam tematikáját — 7. foglalkozásként — kiegészíti a szakma önálló témája.

A témák feldolgozásához a Tancsics Kiadó jelentet meg tananyagot, külön a propagandisták és külön a tanfolyamhallgatók részére. A propagandisták tananyaga mind a négy sorozat (Társadalmunk időszerű kérdései, A munkahelyi élet időszerű kérdései, A világpolitika időszerű kérdései és a Szakszervezeti ifjúsági fórum) vala-

menyi témáját tartalmazza. A propagandisták, az ellenőrző aktivisták és az oktatási felelősök a tananyagot terítésmentesen kapják az alapszervezet igénye alapján. A hallgatók számára a Társadalmunk időszerű kérdései és A munkahelyi élet időszerű kérdései tanfolyamok kötelezően megtárgyalandó alaptevékenységként tartalmazó tananyag jelenik meg egy-egy füzetben. A tananyagot a hallgatók terítés ellenében kapják. Ezeket az anyagokat, valamint a propagandistánaplót az összegyűjtött igények alapján az alapszervezetek rendelik meg közvetlenül a Tancsics Kiadótól. (A megrendelés módjáról és határidejéről a kiadó az alapszervezeteket tájékoztatja.)

A propagandisták tematikus felkészítésében az elmúlt évekhez képest nem lesz változás. A Társadalmunk időszerű kérdései és A munkahelyi élet időszerű kérdései tanfolyamok 1., 4. és 7. sz. témáiból a megyékben az szmt-k, Budapestén a Postások Szakszervezete Kulturális Agitációs és Propaganda Osztálya témaként szervezik a felkészítőt a propagandisták részére. A szabadon választott témákból az alapszervezetek önállóan készíthetik fel a propagandistákat. A világpolitika időszerű kérdései tanfolyam témáiból a felkészítés rendje változatlan (vidéken szmt-k, Budapestén SZBT). Mindhárom tanfolyam önálló postai szakmai témájából az összes vezető propagandistát a Kulturális Agitációs Propaganda Osztály munkatársai keretében központilag készítik fel.

Az alapszervezetek fontosabb feladatai:

Az alapszervezetek saját munkaterületükön felelősek a tanfolyamok megszervezésé-

ért, irányításáért, rendszeres megtartásáért és ellenőrzéséért. Az új oktatási évet az alapszervezetek a párt- és KISZ-szervezetekkel összehangoltan és támogatásukkal szervezzék. Igényeljük a párt-szervezetek segítségét a propagandisták kiválasztásában és a pártoktatás rendszerében történő képzésükhöz, továbbképzésükhöz. Az elkövetkező időszakban fordítsanak nagy gondot a témák megismertetésére. Az új oktatási évben az igényeket és lehetőségeket felmelve döntsön az indítandó tanfolyamok típusáról és számáról. Biztosítani kell, hogy a tanfolyami témakörök kiválasztása továbbra is a dolgozók tényleges igényén, politikai érdeklődésén alapuljon.

Oktatással kapcsolatos feladataikat az oktatási tervben határozzák meg. A terv tartalmazza: tanfolyamsorozatokat, tanfolyamcsoportok számát, létszámát, a propagandisták nevét; a propagandisták és hallgatók részére megjelent tananyag és a propagandistánapló beszerzését; a propagandisták témakénti felkészítési tervét; a tanfolyamok ellenőrzésének tervét; az oktatási év végén az értékelő jelentés elkészítését. A megfogalmazott feladatokért felelőseket és a határidőt is jelöljék meg. Az oktatási tervet vezetőségi ülésen vitassák meg.

A tervben meghatározott feladatok sikeres megvalósításának feltétele, hogy az oktatási évet megfelelően előkészítsük. Ezért most, az előkészítés időszakában mindannyiunknak, választott tisztségviselőinknek és aktivistáinknak részt kell vennünk, segítenünk kell ezt a munkát.

Berze Ferencné

vatalban, üzemben. (Nagycsaládok segély címén nagy összegeket fizetnek ki.) Ezeket meg kell keresni a beutalóval és akár további segítséggel lehetővé tenni üdülésüket.

A beutalójegyek ára változó, attól függően, hogy milyen felszereltségű üdülőbe szól. De bármilyen kategóriájú üdülőre érvényes, hogy a dolgozó a tényleges költségeknek csak mintegy 1/3-át téríti, a fennmaradó részt központilag biztosítják. A Postások Szakszervezete által üzemeltetett üdülőkben ez az arány még kedvezőbb a dolgozók javára.

További, és nem elhanyagolható kedvezményt jelent, hogy a munkasallománya tartozó jól dolgozók részére szakszervezetünk megtéríti a magasabb kategóriájú, drágább beutalók költségbővítését. Így ezeknek csak a III. kategóriájú üdülési díjat kell fizetniük.

Az igazgatóságok szakszervezeti tanácsai a megőrzött családok üdülési igényeinek kielégítésére lehetőségeik szerint, különböző vállalati üdülőket üzemeltetnek. Itt a térítési díjak megállapítása is az illetékes oszt. hatáskörébe tartozik, valamint annak eldöntése is, hogy az üdülés tényét beírják-e a szakszervezeti tagkönyvbe. Ahol nem, ott az szb feladata a nyilvántartás, azért, hogy azok a dolgozók részesüljenek ebben a juttatásban, akik a megelőző évben nem üdültek.

A külföldi üdülés lehetőségét is egyre többen ismerik és egyre többen igénylik. A kedvezményes szakszervezeti üdültetés talán e téren fejlődött a legdinamikusabban és erőteljesebben. Míg néhány évvel ezelőtt csak pár országba lehetett utazni, ma már e cikk keretében nem is vállalkozhatunk az érintett országok felsorolására. A beutalójegyek darabszáma is

évről évre növekszik, azonban hangsúlyozzuk, hogy kedvezményes külföldi üdültetésben a dolgozó csak három évenként részesülhet (SZOT csere, turista, hajó, SZOT szociálutazás és a szakszervezet hozzájárulása itt is eléri vagy megközelíti egy-egy üdülőjegyét az ezer forintot). Említést kell még tennünk a gyermeküdültetésről is. Az igények itt is meghaladják a jelenlegi lehetőségeket. Ezért a gyermekjegyek odaítélésénél még fokozottabban kell figyelembe venni a családok szociális körülményeit. Elsősorban az alacsony keresetű, a nagycsaládok és a gyermeküket egyedül nevelő szülők gyermekei részére kell biztosítani ezt a juttatást. A gyermekek üdültetésére is vonatkozik azonban, hogy egy évben csak egyféle címen üdülhetnek. Ezt a SZOT-határozatot sok szülő nehezen

akarja tudomásul venni. Az szb-k feladata, hogy ezen örkéjzenek, mivel így egy-egy évben több gyermek élvezheti az üdülést.

Üdülni szép és jó dolog. A mi társadalmunkban a szervezett dolgozó természetes joga, hogy évi munkája fátadalmait kikapcsolódva, egészséges, szép környezetben pihenje ki. Eljenek tehát egyre szakszerűbben, egyre tervszerűbben, körültekintőbben és igazságosabban a szakszervezeti szervek azokkal a lehetőségekkel, amelyeket a SZOT és szakszervezetünk nyújt tagjainak.

Váljké az üdülés még inkább és egyre jobban a szervezett dolgozó ember, a becsületesen végzett munka elismerésének eszközévé. Ezért is fordítjuk a szociálpolitikai juttatásokra szánt összegektől az egyik legnagyobb hányadot üdültetési célokra.

Kovács József



# KULPOLITIKA

Események egész sora mutatja, hogy a világpolitikában, a mi korunkban nincs „uborkaszezon”.

Június derekán kezdett munkába

## a belgrádi tanácskozás,

amely Helsinkiben, az európai biztonsági konferencia végén elfogadott záródokumentum megvalósításának eddigi eredményeit mérlegeli. A belgrádi tanácskozás, amelyen harminchárom európai ország, valamint az Egyesült Államok és Kanada küldöttei vesznek részt, több szakaszból áll. Először a részt vevő államok külügyminiszteriumainak magas rangú diplomatai ülnek a tárgyalóasztalhoz és majd, a második szakaszban kerül sor magasabb szintű megbeszélésekre. A lényeg itt az, hogy a megtett út felmérésén túl Belgrádban a földrés országainak együttműködése dolgában újabb és újabb utakat keressenek majd.

A legutóbbi hetek nagy jelentőségű eseményei között kell számon tartanunk

## a szocialista külügyminiszterek értekezletét.

Ezen a fórumon először ültek össze a szocialista államok diplomáciájának vezetői, mégpedig a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testületének határozata alapján. A moszkvai külügyminiszteri megbeszélések egész sor fontos nemzetközi problémát vitattak meg és ez a magas szintű értekezlet lényegében Belgrádnak is javaslatot tett, amikor azt ajánlotta, hogy a helsinki záróokmányt aláíró országok kössenek szerződést arról, hogy nem alkalmazzanak elsőként atomfegyvert.

Alighanem még hosszú ideig gyakran bukkann fel a nyugati sajtóban is, a szocialista világ sajtójának természetes visszhangján felül

## az új szovjet alkotmány

nemzetközi kérdésekről szóló fejezetének értékelése. Túl azon, hogy az alkotmánytervezet — amelyet széles körű népi vitára bocsátanak — világosan leszögezi, hogy „a Szovjetunió, mint a szocialista világrendszer, a szocialista közösség alkotó része a szocialista internacionalizmus alapján fejleszti és erősíti a barátságot és az együttműködést, az elvtársi kölcsönös segítségnyújtást a szocialista országokkal, tevékenyen részt vesz a gazdasági integrációban és a nemzetközi szocialista munkamegosztásban” — a szovjet állam alap törvényében is leszögezi, hogy a szocialista nagyhatalom nemzetközi politikai alapelveinek sorában rendkívül fontos helyet foglal el a különböző társadalmi rendszerű államok békés egymás mellett élésének elve. A lenini békepolitika e lényeges elemének az alkotmányba való belefoglalása, együtt a vezető gondolat, hogy a Szovjetunió mindent megtesz a világszocializmus állásának erősítéséért, a nemzeti felszabadulásért és társadalmi haladásért vívott harc győzelméért, teljes és félreérthetetlen vállalása a békés megoldások ösztönző szolgáltatásának a világpolitikában minden jelenlegi vagy később felbukkanó vitás kérdésében.

Hazánk hozzájárulása a nemzetközi politikában a stabilitáshoz, a biztonsághoz és a békéhez, jól kifejeződött

## Kádár János megbeszélésein is.

Az a bejelentés, hogy az MSZMP KB első titkára Debrecenben és Nagyváradon határmenti találkozókon tárgyal Nicolae Ceausescuval, a Román Kommunista Párt főtitkárával, a Román Szocialista Köztársaság elnökével, a két szomszédos testvéri szocialista országnak közös érdekű kérdéseiről, a szocialista közösség szervezeteiben elfoglalt helyükről, csakúgy módott adott részletes eszmecsere, mint szélesebb körű, földrésünk és a világ helyzetét illető problémakörökről. A másik Kádár-megbeszélés sorozat, amelyre pártunk első titkárának olaszországi útján került sor, rendkívül nagy visszhangot váltott ki. Olaszország tökéletes állam, tagja a Közös Piac szervezetének és a NATO-nak is — hazánk a Varsói Szerződés Szervezete és a KGST tagja egyenlő jogú tagja a szocialista országok széles közösségének. Nem egy olyan nyugati polgári lap, amely aligha nevezte volna a szocialista országok barátjának, megkülönböztetett érdeklődéssel figyelte az MSZMP KB első titkárának olaszországi útját, megbeszéléseit és mint a békés egymás mellett élés folyamatának fontos állomását jellemezte. Erőteljes emlékeztetni arra is, hogy legutóbb dr. Rudolf Kirchschräger osztrák államelnök budapesti látogatása idején hasonló megjegyzések sora hangzott el osztrák és más nyugati lapokban.

Mind több jel mutatja, az imperializmus nehezen tud betörődni az

## Afrikában, a fekete földrészen

kialakuló új viszonyokba, a függetlenség és önállóság mind erőteljesebb kibontakozásába, a fehér elnyomó kormányzatok elleni mind keményebb fellépésbe. Szudáni közreműködésével, a reakciós arab rendszerek és az amerikaiak részvételével alakult ki szinte nyílt katonai beavatkozás Etiópia belügyébe. Az ország területi egysége ellen fellépő csoportok pénzt és fegyvert kaptak külföldről és mind több olyan jel van, amely azt mutatja, hogy a népi forradalom belső ellenségeit országok szervezete nemcsak bujtogatja, hanem gyakorlatilag is támogatja az imperialisták. Ugyanebben az összefüggésben kell vizsgálni a rhodesiai fehér telepes kormány katonai kalandjait. Ian Smith katonai mélyen benyomultak a szomszédos Mozambik földjére, és szívtelenül még hadijelentést is adtak ki a határtól 60–80 kilométerre fekvő békés települések elleni gyalogos terrorhadakról.

Ugyanakkor Washingtonban és Londonban álszent módon olyan nyilatkozatok hangzanak el, hogy „mindent elkövetnek a fekete többségi kormányzat megteremtésére, arra, hogy Ian Smith-t rávegyék a nyugodt átmenet elfogadására”. Közben pedig Salisburyból amerikai felszereléssel indulnak el bevetésre a fehér kormánycsapatok...

G. M.

# Tudósítás az Elnökség üléséről

A Postások Szakszervezetének Elnöksége szokásos havi ülésén május 26-án első napirendi pontként a Magyar Posta kollektív szerződésének 1977. évi módosítására, illetve kiegészítésére vonatkozó vezérigazgatósági előterjesztést tárgyalta.

A kollektív szerződés végrehajtásáról szóló beszámoló a módosításra, illetve kiegészítésre vonatkozó javaslatokkal együtt az idevontatkozó munkaügyi miniszteri rendelet előírásainak megfelelően valamennyi postaszervnél megvitatásra a dolgozók elé terjesztették.

Az egyes tételek megvitatása után az Elnökség az előterjesztést a következő kiegészítésekkel fogadta el:

A tarifamódosítások arányában fel kell emelni a lakásállomással nem rendelkező postás dolgozók pszichikus terheit.

Az Elnökség megbízta a Közgazdasági Osztályt, hogy a munkaruha-juttatás rendszerét a Vezérigazgatósággal együtt vizsgálja felül.

Az egyenlőtlen munkaidő előírását csak azoknál a munkakörökben szabad megengedni, amelyeknél az egyenlőtlen elfoglaltság előre pontosan megtervezhető.

Az étkezési hozzájárulásnál tapasztalható különbségeket a lehetőséghez mérten meg kell szüntetni.

Az ügyintézői munkakörnek a beosztási hely szerinti megkülönböztetésével nem értett egyet.

A besorolási kérdéseket (III. o. hivatal vezetője, főépítész stb.) a Közgazdasági osztály ismételt vizsgálja felül!

A hírlapkiadás díjakat együtt kell rendezni valamennyi munkakörben.

A csoportvezetők pótlékát egységesen kell rendezni mind a fizikai, mind a nem fizikai munkakörökben.

Második napirendi pontként az Elnökség a Posta 1976. évi baleseti helyzetéről és a kártalanítási eljárások tapasztalatairól szóló jelentést tárgyalta.

A jelentés megállapítja, hogy a Posta baleseti statisztikája az utóbbi években számottevően nem változott, kedvezőtlenül alakult viszont a munkából kiesett napok és a halálos balesetek száma. Javult, de még nem kielégítő a balesetekkel kapcsolatos vizsgálatok és a kártérítési eljárások színvonala. A balesetelhárítási oktatás nem fejlődött kielégítően, amire nem adhat magyarázatot a tisztségviselők gyakori cserélődése sem.

Az Elnökség a jelentést tudomásul vette, a vita során elhangzott javaslatokat elfogadta, amelyek szerint a baleseti vizsgálatokban mind a szakmának, mind a szakszervezetnek részt kell vennie; a kártérítési eljárást akkor is le kell folytatni, ha azt a dolgozó nem kéri, ebbe a jogsegélyszolgálatot nagyobb mértékben be kell vonni; rövidíteni kell az eljárások időtartamát; fokozni kell az ellenőrzést; a megelőzést a munkavédelmi órákkal társadalmassá tenni kell.

Az alapszervi vezetőszer-velek beszámolásának tapasztalatairól szóló jelentést harmadik napirendi pontként tárgyalta az Elnökség, és azzal a megállapítással, hogy a függetlenített tisztségviselők a jövőben rendszeresebben vegyenek részt az egyes szakszervezeti bizottságok beszámoló taggyűlésein, elfogadta.

# Elismerés propagandistáknak

A Postások Szakszervezetének Elnöksége az 1976–77-es oktatási évben a szakszervezeti politikai oktatás terén kifejtett kimagasló munkájukért elismerő oklevélben, jutalomban részesítette a következő elvtársakat: Szabó Zoltán (Dél-Pest megyei Távközlési Üzem), Tóth Géza (Budai járási Sz. B.), Halmi László (Nyíregyháza 1), Farkas István (Debrecen 2), Forgács Erzsébet (Miskolc 1), Pál János (Heves megyei Távközlési Üzem), Fóris János (Pécs 2), Nagy József (Somogy megyei Távközlési Üzem), Bálint Antal (Szeged), Szilágyi József (Békéscsaba 1), Horváth Zoltán (Szombathely 2), Németh Győző (Győr 2), Balogh János (Budapest 62), Sajti Béla (Budapest 70), Bihari János (Helyközi Távközlési Igazgatóság), Weishár János (TIG. Alkó központi Üzem), Kosik József (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), dr. Pajor Ferencné (Központi Hírlap Iroda), Kálmán Béla (Központi Táviró Hivatal), Bárány István (Postavezérigazgatóság).

Az elismerő okleveleket és jutalmakat ünnepélyes keretek között szakszervezetünk titkára, Kiss Ernő június 16-án adta át.

A Postások Szakszervezetének Elnöksége köszönetet fejez ki valamennyi vezetőpropagandistának, propagandistának és aktivistának a tanfolyamokon végzett értékes és eredményes politikai munkáért.

# Ülésezett az Ifjúsági Bizottság

Június 7-én ülést tartott a Központi Vezetőség mellett működő Ifjúsági Bizottság. Értékelte az I. félévben végzett tevékenységet és megállapította, hogy a vezető szervezet elhangzott javaslatokkal tartalmukban javultak a postaszervek intézkedései, feladatmeghatározásai.

A bizottság javaslatait többségükben figyelembe vették és azok beépültek a kollektív szerződésbe és a szociálpolitikai tervbe.

Az 1977. évi igazgatási és közpénzügyi ifjúsági intézkedési tervek felülvizsgálatánál a bizottság megállapította, hogy az ifjúsági parlamenteken elhangzott javaslatokkal tartalmukban javultak a postaszervek intézkedései, feladatmeghatározásai.

A következő időszak lefontosabb tennivalója a feladattervekben szereplő tennivalók végrehajtásának ellenőrzése és gyakorlati segítségnyújtása az igazgatási szakszervezeti tanácsok ifjúsági munkabizottságainak.

Központi Vezetőség Ifjúsági Bizottsága

# Külföldi szakszervezeti delegációk látogatása

Május elején az Algériai Posta és Távközlési Dolgozók Szakszervezetének háromtagú küldöttségét fogadta Budapest a Postások Szakszervezete. A látogatás célja szakszervezetünk felépítésének, jog- és hatáskörének megismerése, a postai beru- házások tervezésével és a szakemberképzéssel kapcsolatos szakszervezeti feladatok tanulmányozása, valamint a két szakszervezet közötti kapcsolatok fejlesztése volt.

A baráti légkörben lefolyt hivatalos tárgyalások, valamint több postai üzem és szociális létesítmény megtekintése mellett az algériai küldöttség aktív érdeklődéssel találkozott szakszervezetünk több tisztségviselőjével. A delegáció tagjai rövid ismeretlőn kívül kérdésekre válaszolva adtak tájékoztatást az algériai postások munka- és életkörülményeiről, szakszervezeti jogaik gyakorlásáról. Néhány érdekesebb adat: Az algériai posta kerekén 22 ezer dolgozót foglalkoztat, heti 44, a hivatalokban 42,5 óras munkaidővel. A telefonkezelők napi munkaideje 5 óra. Bérezésük a minisztertanács által megállapított általános közalkalmazotti bérrendszerhez igazodik; a dolgozókat iskolai végzettségük és szolgálati idejük szerint 14 fizetési

osztályba sorolják. A postás dolgozóknak körülbelül egy-egyede nő, s igen nagy a fiatalok aránya (a lakosság 50 százaléka 18 éven aluli). Nők éjszakai műszakban nem dolgozhatnak. Az évi szabadság általában 30 nap, a déli vidékeken (Szahara) 50 nap, s különféle címeken (házasságkötés, születés, halálozás stb.) pótszabadságot is igénybe vehetnek. A nyugdíj-korhatár fizikai dolgozóknál 55, másoknál 60 év, férfiaknál és nőknél egyaránt. Elismerik a nők egyenjogúságát, de a társadalmi fejlődést a muzulmán vallási konvenciók erősen hátráltatják.

A gazdasági vezetők figyelembe veszik a szakszervezeti bizottságok véleményét. A munka törvénykönyve a választott tisztségviselőknek védelmet biztosít; az üzemi bizottság hozzájárulása nélkül nem bocsáthatók el. Érdekvédelemre a munkabizottság bíróság is igénybe vehető.

Nagy gondot fordítanak a szakképzésre (munkaerő van, de nagy a káderhiány), az általános lakásgondok megoldására, az üdültetésre és a sportra.

Az algériai delegáció elégedetten nyilatkozott magyarországi tárgyalásairól és tapasztalatairól, s a kapcsolatok további erősítésére tanul-



Lucien Jadot és Willy de Groote belga szakszervezeti küldöttek

mányi delegációt hívott meg hazájába.

Ugyancsak májusban, a szakszervezeti demokrácia szervezeti rendszerének és gyakorlati megvalósulásának, továbbá a postai szakoktatás módszereinek tanulmányozására belga szakszervezeti küldöttség látogatott hazánkba. Vendégeink a Központi (FGTB) Távközlési szekcióját képviselték; tagjai az Országos Végrehajtó Irodának.

A belga küldöttek tanácskozásokat folytattak szakszervezetünk vezetőivel, látogatást tettek a Postavezérigazgatóságon, tapasztalatcserén vettek részt a Miskolci Postaigazgatóságon, valamint Szakszervezeti Tanácsánál és tanulmányozták a Posta Oktatási Központ munkáját. A különböző távközlési és szociális létesítmények meglátogatása közben módott nyújtottak arra, hogy elbeszélgessünk velük a belga távközlési dolgozók munka- és életkörülményeiről, lapunk olvasóit is érdeklő kérdésekről.

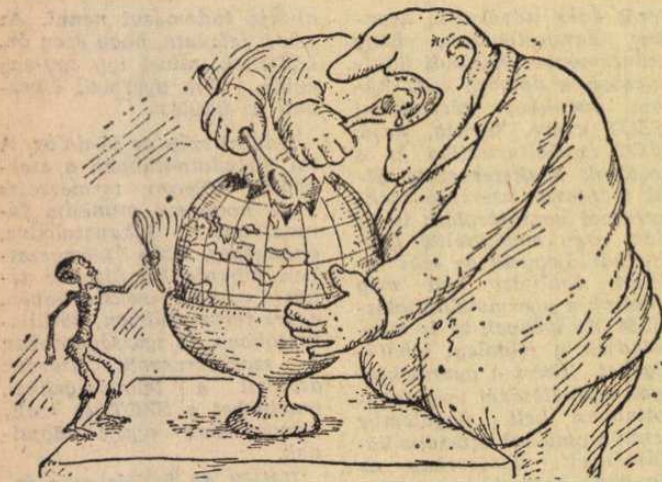
A dolgozók munkaidejét, fizetését, az évenként egy alkalommal fizetett év végi

juttatást és a szabadság mértékét kollektív szerződés határozza meg. Az egyes szekciók két évre kötött kollektív szerződése ezenkívül tartalmazza a prémiumra, továbbá a pótlékokra és szociális juttatásokra vonatkozó megállapodásokat.

Szakszervezetünk legfőbb gondja a munkanélküliség elleni küzdelem. Annak az elmentmondásnak a feloldására, hogy az utóbbi három évben, amióta a szocialisták nincsenek benne a kormányban, alig-alig fejlesztették a távközlési hálózatot, nem kapcsolnak be újabb állomásokat (bár a műszaki feltételek adva vannak), ugyanakkor a szakma sok munkanélkülit tart nyilván, tervet dolgoztak ki a szocialista párttal karöltve. Eszerint erőteljesebben növelni kellene a távközlési állomások számát, emellett 36 órára kellene csökkenteni a heti munkaidőt, továbbá a nyugdíj-korhatárt a jelenlegi 65. illetve 60 évről 60. illetve 55 évre kellene leszállítani. Ezáltal több új munkahelyet tudnának kialakítani.

Reméljük, harcuk sikerrel jár.

Benda István



„Micsoda évtárgy!” — ez a címe a müncheni Süddeutsche Zeitung karikatúrájának, amely afféle ironikus kommentár a párizsi Észak-Dél párbeszéd után. Párizsban nyolc fejlett tőkés ország és 19 fejlődő ország tárgyalásain megint kiderült: a tőkés országok étvágya éhhalállal fenyegeti a nyersanyagkincseiket a nagy monopóliumok által diktált feltételek mellett eladni kényszerülő fejlődő országokat.



## Előkészítő tanfolyam a győri főiskolára

Nem mindennapi társadalmi összefogásról adhatunk tudósítást a Posta Oktatási Központjából, 1977. május 13-ával egy egészen új kezdeményezés végéhez értünk.

A káderutánpótlás mindenhonnan érkező gond. Sok vállalatnál új szakemberek felvételével kívánnak enyhíteni a hiányon. A Magyar Posta sok más intézményhez hasonlóan — munkaidő-kezdésménnyel — esti előkészítő tanfolyamokat szervezett. Sajnos, ezeknek az eredményei nem voltak kielégítőek. A dolgozók májdnem az egész napi munkaidő után ülték be az „iskolapadba” feleleveníteni a rég tanultakat. Ezt követte az otthoni tanulás, például gyakorlasi, ha a családi élet ezt lehetővé tette. Így azután a főiskolai felvételik nem sikerültek kellőképp eredményesen.

A Postavezérigazgatóság személyzeti és oktatási osztályának illetékesei úgy döntöttek, hogy ebben a kérdésben tovább kell lépni. Az 1976. december 14-i miniszterhelyettesi értekezlet határozatát 1977. január 28-án utasítás követte, miszerint: „A Győri Köznevelési és Távközlési Műszaki Főiskolára jelentkező dolgozók felkészülését a felvételi vizsgára hatékonyabban kell segíteni. Ennek értelmében 60 postás dolgozó részére 3 hónapos időtartammal, egész napos intenzív tanfolyamot lehet szervezni matematikából és fizikából.” A résztvevők létszáma időközben 74-re bővült.

A tanfolyamokat a vidéki igazgatóságok önállóan szervezték, a budapesti közép-fokú szervek dolgozóik részére pedig a POK indított tanfolyamot. A POK igazgatója, Szomolányi Tibor a következőket mondta: „Nagyon örülünk ennek a kezdeményezésnek, hiszen ilyen lehetőséget biztosítani a Posta dolgozóinak, hogy munkaidőben, átlagkeresetért tanuljanak, rendkívül kedvező dolog. A POK saját részéről minden lehető támogatást megadott, hogy a tanfolyam résztvevői alaposan felkészülhessenek a felvételi vizsgára. Köszönjük a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolának, hogy kiváló fizikatanárát, Hevesi Gézát a tanfolyam rendelkezésére bocsátotta. A matematika foglalkozásokat Antók József nyugalmazott főiskolai docens vezette, nagy szakértelmével és gondossággal. A tanulmányi felelős, Rigó Ferencné, aki egyébként is nappali tanfolyamokat vezet, megállapította: „Ilyen fegyelmezt, összehangolt csoporttal ritkán dolgoztam. Reggel nyolc órára mindenki pontosan megjelent. Fegyelmi vétség, mulasztás, igazolatlan hiányzás nem fordult elő. 21 fővel indultunk és csak 1 fő morzsolódott le, mert úgy érezte, hogy neki nem fog sikerülni a felvételi. Inkább kimaradt, mint hogy kollégáit — akik helyette dolgoztak — érdemtelenül kihasználja, a Postát megkárosítsa. Ugyanis csak a tanfolyam rendezésének egy hallgatóra eső költsége több mint 700 forintot tett ki.”

A hallgatók 226 matematika és 152 fizika órán vettek részt és rengeteg példát, házi feladatot oldottak meg. Kéthetente írtak felemelő dolgozatokat, amiből meg lehetett állapítani fejlődésüket. A kezdeti gyenge eredmények után a vége felé az ismeretek erős közepes átlagot értek el.

A tanfolyam résztvevői bizalmat választottak Virág Rozália személyében: „Úgy érzem, komoly feladatokra vagyunk készítve. Sok dolgozó közül esett ránk a választás. Sokan közülük már jártak a levelező előkészítőre, véleményünk szerint is az esélyeink nagyon megnöttek a felvételre.

Ezúton szeretném megköszönni a Posta 74 dolgozója nevében vezetőinknek, hogy számunkra létrehozták ezt a tanfolyamot. Köszönnet és igen komoly elismeréssel tartozunk azoknak a postaszerveknek, amelyek lehetővé tették, hogy három hónapra hiányozhassunk munkahelyünkől kollégáinknak, akik vállalták, hogy helyettünk is dolgoznak, s azoknak a tanfolyamtársaknak, akik velünk előadás után is foglalkoztak. A POK szervezését és segítségét külön megköszönjük, hogy számunkra a délutáni órákban is biztosítottak előadást. Szeretnénk a bizalomra és a támogatásra sikeres felvételi vizsgával, majd a Győri Köznevelési és Távközlési Főiskola eredményes elvégzésével köszönni.

A családiában meghitt tanfolyamzárón Fatalin János szakosztályvezető méltatta a Budapesti és a vidéki igazgatóságok székhelyen szervezett előkészítő tanfolyamok jelentőségét és eredményességét. Megköszönte a közreműködők fáradozását, majd a hallgatóktól ezeket a szavakkal búcsúzott el: „Ez a tanfolyam a résztvevőknek csak egyszer biztosított lehetőséget a felkészülésre. A végleges eredményt csak a felvételi után állapíthatjuk meg, de bizalommal beszélhetünk arról, hogy a káderutánpótlás egyik nagyon jó lehetőségét indítottuk el. Ezután minden évben szervezzük intenzív előkészítőket a lehetőséghez igazodó létszámmal. Kívánunk a Posta összes tanfolyamán résztvevőknek, ahogy illik, sok sikert a felvételihez, akinek pedig sikerülni fog, azoknak további jó tanulást és eredményeket. Akinek pedig nem sikerülne, az se keseredjék el, hiszen fogja tudni, mi az, ami hiányzott a felkészüléséből, és az itt tanultak jó alapot biztosítanak a tudásuk fejlesztéséhez.”

A Postás Dolgozók nevében mi is csak sok szerencsét és szorgalmat kívánhatunk mindenkinek, s azt szeretnénk, ha a felvételi vizsgák után a résztvevők minél nagyobb többségének sikeréről számolhatnánk be.

Tornai Péter

## Fejlődött a Posta újtómozgalma

Jövőre lesz harminc esztendeje annak, hogy hazánkban kibontakozott az újtómozgalom. Napjainkig 2,5 millió újítás, találmány, s mintegy ötven milliárd forint kimutatott eredmény jelzi útját. A IV. ötéves terv során, különösen annak utolsó éveiben, a felszabadulási és kongresszusi munkaversenyben fellendült az újtómozgalom.

A Posta területén is jelentős helyet foglal el az újtói és feltalálói tevékenység. Erről Holló Lászlótól, a Posta Központi Újtási Tanács elnökétől érdeklődtünk. (Holló László tizen-négy éve látja el ezt a társadalmi tisztséget.)

Milyen intézkedésekkel tudták a postás dolgozókat az újtómozgalomban való részvételre ösztönözni? — kérdeztük a KUT elnökét.

A Posta felső vezetése minden évben tárgyalja és elemzi az újtási tevékenység feladatait. A Postások Szakszervezete újtási szinten folyamatosan figyelemmel kíséri, a helyi szakszervezeti bizottságokon keresztül hatást gyakorol az újtómozgalom alakulására, fejlődésére. Így például 1974-ben a Posta országos újtási tanácskozást tartott, amelynek egyik eredménye: a postás dolgozóknak legalább öt százaléka jó agitációval és feladattervekkel, a szocialista brigádmozgalom segítségével bevonjuk a mozgalomba. 1975-ben elkészült a Posta újtási szabályzata, amely 1980-ig hatályos, amely 1980-ig hatályos a Posta újtómozgalomának irányítására.

A IV. ötéves terv időszak nagy sikere, hogy az újtómozgalomban 1974-ben a KPM vállalatok közötti újtási versenyben a Posta első lett, majd 1976-ban a második, és ebben az évben a Magyar Posta részt vett a szocialista országok Csehszlovákiában tartott újtási kiállításán. Tovább javultak a Posta eredményei 1976-ban. Ez különösen három területen volt észrevehető, és pedig: a javaslattevők számának növekedésében, az elfogadott és bevezetett újítások darabszáma-nak emelkedésében. Az elmúlt évben országos szinten 2030 javaslatot adtak be (3319-en) és 793 újítást fogadtak el. Hasznos eredményük 13 millió 462 ezer forint volt. Arnyoldala a

mozgalomnak, hogy — a hasznos eredmény növekedésének ellenére — a kifizetett anyagi elismerés mintegy 60 százalékkal csökkent 1975-höz viszonyítva.

Mi az összefüggés a szocialista brigádmozgalom és az újtómozgalom fejlődése között?

Szoros egységet alkot. A brigádmozgalom jelentősen hozzájárul a postai újtómozgalom egyenletes fejlődéséhez. Bizonyítja ezt, hogy azok a postaszervek — főleg a területi postaigazgatóságok —, amelyek korábban gyenge eredményeket értek el a mozgalomban, felzárkóztak az élénjárókhoz. A Posta Központi Újtási Tanácsának ellenőrző és segítő tevékenysége is elsősorban arra irányul, hogy a gyengébb eredményt elérőknek nyújtson segítséget. Nemcsak az igazgatóságokat, hanem a megyeszékhelyeken működő végrehajtó postaszerveket is felkelti. Az igazgatóságok érdekelte dolgozóinak bevonásával a helyi vezetőkkel és újtókkal megbeszéljük a gondokat, s ezt követően általában fellendülés tapasztalható.

Az újtók részéről milyen gondok vetődnek fel, amelyeknek rendezéséhez segítséget várnak?

Elmondhatjuk, hogy a Posta területén a szakszervezeti és a gazdasági vezetők szívügyüknek tekintik az újtómozgalom fejlesztését, s újtási ankétok szervezésével is keresik a kapcsolatot az újtókkal. Így évente országosan 5–6 ankétot tartanak a különböző postaszervek. Ezeket a tanácskozásokon az igazgatóhelyettesek beszámolnak az újtómozgalom helyzetéről, és megbeszéljük a mozgalom további fejlesztésének irányát. Az újtók részéről a tanácskozásokon igen jelentős hozzászólásokat kaptunk. Így volt ez a Debreceni Postaigazgatóságon is, ahol a forgalmi területen dolgozó újtók panaszkodtak, hogy nagyon alacsony az elfogadási arány: száz benyújtott javaslatból mindössze kettőt fogadtak el. E jelzés alapján a Központi Újtási Tanács májusi ülésén elhatározta, hogy idén a Debreceni, valamint a Szegedi Postaigazgatóság Szakszervezetével és szakszervezeti tanácsával együtt felülvizsgálja az 1975–76-ban beadott és el-

utasított forgalmi jellegű javaslatokat és az egyéb panaszokat. Gyakran felmerül panaszként az ügyintézés lassúsága a javaslatok elbírálásánál és az elfogadott újítások bevezetésénél.

Milyen a szakvéleményezők és az újtók kapcsolata?

Nagyon fontos szempont, hogy a szakvéleményezés során az újtók folyamatosan tájékoztatást kapjanak javaslatuk sorsáról. Tehát javítani kell a kapcsolatot, sőt szükség szerint személyes kapcsolattá kell fejleszteni. Az újtóknak éreznie kell, hogy vele egyenrangú félként tárgyal a döntésre jogosult postaszerv elbírálója, a szakvéleményező pedig keresse meg az újtót, hogy szakvéleménye ne csak papírforma szerint alakuljon ki, hanem az újtó esetleges további javaslatait is figyelembe tudja venni. Elutasító határozat esetén pedig nagyon jó hatású az, ha a döntést az egyszemélyi elbíráló a szakvéleményezővel együtt személyes beszélgetés során megindokolja az újtóknak.

Mi a tapasztalat az elfogadott újítások bevezetésénél?

Ez nagyon fontos kérdés, mert az elfogadott újítások gyors bevezetése egyaránt érdeke a Postának és az újtóknak. A Postának azért, mert a javasolt megoldás hatása előbb megmutatkozik, az újtóknak pedig azért, mert újtási díjat csak a megvalósított, bevezetett újítás után lehet fizetni. Ennélfogva az újtó gyakran tevékenyen közreműködik elfogadott újításának bevezetésében is.

Az Újtási Tanács munkatervében mi a következő lépés?

Jelentős feladata a tanácsnak az elfekvő újítások felkutatása és felszámolása. Jelenleg a Postavezérigazgatóságon vizsgáljuk az elfekvő újítások sorsát. Az idén még vizsgálatot tartunk a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon, a Budapesti Távközlési Igazgatóságon, a Posta Központi Kábelüzeménél és a Posta Tervező Intézetnél. Ezeket az ellenőrzéseket előre meghatározott szempontok szerint végezzük, és az érdekelte postaszerveknek ezeket előre megküldjük.

Holló elvtárs, a Budapesti Távközlési Igazgatóság

igazgatóhelyettese. Hogyan látja saját munkaterületükön az újtómozgalom fejlődését?

Igazgatóságunk feladata többek között a fővárosi távközlési hálózatának fejlesztése, a távközlési központok üzemeltetése, különböző szerelési és fenntartási munkák elvégzése. E sokrétű feladatok megoldását igen eredményesen segíti az újtómozgalom. De adom a szót Uzsócsics Józsefnek. — 730 benyújtott javaslatból 504-et fogadtunk el. A fejlődést elősegítette az évente kiadott és széles körben ismertett újtási feladattér. 1971-től 1976-ig 36 feladattól 23-at megoldottak újtóink. Az utóbbi években 23 szocialista brigádunk vett részt az újtási versenyben. Például 1975-ben 838 dolgozó kapcsolódott be az újtómozgalomba, az igazgatóság dolgozóinak 22 százaléka. Jelenleg is 8–10 százalékos az arány, ami a postán igen jó eredmény. 1971 és 76 között 29 újtót kapott külföldről fokozatú Kiváló Újtó kitüntetést.

Milyen gondjaik vannak?

Az újtók sérelmezik a hosszú áttutási időt, a késedelmes szakvéleményezést, bevezetést és díjazást. A múlt havi újtási ankétokon ezeket a gondokat megtárgyaltuk, és határozatot hoztunk, hogy azokat az osztályokat, amelyeken a javaslatok torlódnak, munkaerővel is segíteni kell, hogy a szakvélemények elfogadható időben elkészülhessenek. Az újtások kivitelezéséhez is megfelelő kapacitást kell biztosítani.

A beszélgetés során szó esett a Postás Újtók Klubjáról. Ennek a szervezetnek is az a rendeltetése, hogy az újítások iránt érdeklődőket összefogja, s működésével elősegítse a mozgalom fejlődését. A már amúgy is hosszúra nyúlt interjú folytatása helyett azonban inkább azt ígérjük, hogy a klub életéről, kapcsolódva valamilyen eseményhez, más alkalommal számolunk be.

Bokros Erzsébet

## Beszélgetés önkormányzatról szállóbizottsági tagokkal

Néhány hónapja már jártunk a Posta Szociális Hivatal Központi Munkásszállásán, érdeklődve a szállóbizottság munkájáról. A hajdani beszélgetés résztvevői: Németh Pál, a munkásszálló helyettes vezetője, Bartucz János és Kuruc Péter szállóbizottsági tagok. A bizottság tagjai akkor elmondták: „Munkánkban nincs sok értelme... járhat a szánk, a lift akkor is rossz lesz... minket nemigen hallgat meg senki...” Panasz panaszt követett, de a legszomorúbb talán az volt, hogy a szállóbizottsági tagok talán maguk sem tudták, hogy milyen jogaik és feladataik vannak, lehetnek.

A mostani beszélgetés résztvevői: Fegecs János szállóvezető és a február 10-én újraválasztott héttagú szállóbizottság két ismerős tagja: Bartucz János és Kuruc Péter. Kérdéseink azóta sem változtak, a válaszok annál inkább. Erről azonban beszéljenek ők maguk.

Akkoriban egy kicsit el voltam keseredve — mondja Bartucz János, az újraválasztott bizottság elnöke. Összejött egy csomó gond, amiről se mi lakók, se a szálló vezetőse nem tehetett. A

szobák rendbehozatala azóta nagy lendülettel elindult, úgy látszik, hogy az idén befejezik a javításokat.

Önt februárban újraválasztották. Miért vállalta el ezt a tisztséget?

Ha látok valamit hibát, azt mindig szóvá teszem. A bizottság elnökeként több esélyem van arra, hogy észrevételeimnek fogadják is legyen. (Kuruc Péter szótlanabb ember, de sürű bólogatása bizonyítja: egyetért szállótársával.)

A szálló 345 lakója különböző munkahelyeken dolgozik — veszi át a szót Fegecs János. — Döntő többségük a Posta Központi Kábelüzem dolgozója, de vannak itt a Budapesti Távközlési Igazgatóságtól, a Posta Műszaki Hivaltól és más területekről is. A szálló lakóinak összetétele ily módon nagyon vegyes. Az a célunk, hogy valamennyien jól érezzék itt magukat.

A szállóbizottság újraválasztása előtt jártunk itt. Akkori tapasztalataink szerint — a bizottság és a szálló vezetőinek kapcsolatára gondolok — voltak nehézségek. Mi most a helyzet?

Bár az akkori beszélgetés rossz hangulatú volt, de

zépében folyt — mondja Fegecs János —, akkor sem mentek annyira rosszul a dolgok. Azt feltétlenül el lehet mondani, hogy a szálló önkormányzata jobban működik. Megváltozott a bizottság összetétele. A régiak közül ismét beválasztották Bartucz Jánost, Veres Györgyöt és Kuruc Pétert, de a többiek valamennyien fiatalok. Többségük mozgalmi ember, a munkahelyen is megbecsült társadalmi aktíva, és az ilyen ember nem tud kibújni a bőréből, amikor elhagyja az üzem területét.

Milyen eredményekről számolhatnak be, amelyek mintegy igazolják a szálló önkormányzatának működését?

Nagyon jó kapcsolat alakult ki a szálló kultúrával — mondja Bartucz János. — Bizonyos időközönként kérdőívet osztunk szét a lakók között, közvélemény-kutatás alapján állítjuk össze a programot.

Már a bizottság megválasztásakor szóba került, hogy jó lenne beszerezni egy színes tévét. Miután a munkásszállók közötti kulturális versenyben 20 ezer forintot nyertünk, a szálló vezetőjével megbeszéljük, hogy

ezen a pénzen televíziót vásárolunk.

Alig van olyan, a szállóval kapcsolatos döntés, amelyről ne tudnánk. Tájékoztatnak minket, kikérlik véleményünket. Erre is tudok példát mondani. Ha fegyelmi ügyet tárgyalnak, minden esetben ott van a szállóbizottság valamelyik tagja.

Helyszín: Budapest, a Posta Gvadányi utcai munkásszállója. Pálfalvi Józseffel, a szálló gondnokával, valamint a márciusban megválasztott szállóbizottság tagjaival az önkormányzatról beszélgetünk.

A többségükben fiatalokból álló önkormányzati szerv munkájának feltételeit biztosítottuk — mondja a gondnok. — Minden hónapban egyszer összegyűnünk, s megbeszéljük az előttünk álló feladatokat. Nem unatkozunk. A lakók felvetették azt a gondolatot, hogy hozzunk létre egy klubot. Az ötletet mindenki jónak tartotta, rajtuk a sor, hogy megvalósítsuk.

Ez az ötlet már a választáson is felmerült, most valósítottuk meg — mondják többiek is. Megemlítik, hogy fotósakkort is szerveznek, mert sokan erre is igényt tartanak. Többen is beszélnek arról, hogy nemrégiben jöttek ide. Sánta József például a központi munkásszállóban lakott, és bár ott is jól érezte magát, úgy látja, hogy ebben a közösségben nem nehéz beilleszkedni.

Azért akadnak gondok is — fűzi hozzá Laki Albert.

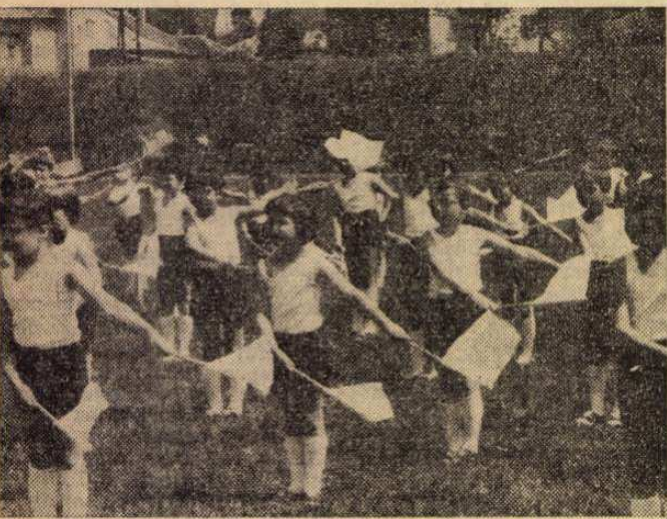


# Ragyogó ötlet volt

Vége, fél óra igazi napsütés. Napozunk vagy néhány százan a Lumumba utcai sporttelepen, a füves labdarúgópálya egyik oldalát szegélyező, földből emelt lelátó fölében. Nap. Nyugalom. Hirtelen eltűnik a csend...

A futópálya túlsó szegletében néhány kis csapat tűnik fel. Menetelnek a csöppségek, mindmegannyi fehér trikós, fekete nadrágos, fehér zoknis sportember. Kezükben zászlók: piros, fehér narancssárga, zöld, citromsárga, kék. A zászlók egyelőre még feszesen simulnak a combokhoz, most még semmi feladatuk nincs, most még csak a kelékek szerepét töltik be. Ahogy fogy aztán a távolság, úgy nőnek az emberké, de azért az őket kísérő fehéreköpenyes óvónők derekánál egyikük sem magasabb.

Mi ez? Június első napja, délelőtti tíz óra múlt. A budapesti postás óvodák sportünnepélye ez, ha úgy tetszik, a gyermeknapon sporttal köszöntik önmagukat a gyerekek.



A kis emelvényen edzőjük üdvözlő az apró emberkéket, majd önmaga és a gyerekek nevében a megjelenteket. Az egyes óvodák csapatai aztán óriási táblába rendeződnek, megszólal a zene és kezdetét veszi a mutatvány. Le és fel járnak az apró kezeken az apró zászlók, a kislányok, kislányok ágaskodnak és nyújtózkodnak, igyekeznek és szorgoskodnak. Van, aki túl gyorsan kapja le karját, van viszont, aki kissé elbármáskodik... Mindezzel együtt nem bontják meg a jól betanult gyakorlat egységét. Aztán torna, aztán ugrások, aztán ügyességi gyakorlatok, aztán fel kell mászni a zászmolyra, aztán futni kell, igyekezni, figyelni, ügyeskedni.

A taps olyan magától értetődő pontossággal jön be, mint amikor Karajan vezényli a Berlini Filmharmónikusokat. Világos: mindenki tapsol csemétéjének, tapsol az ismerős kislányoknak, kislányoknak, és mindenki tapsol azért, mert kedvesek a gyerekek és mert ügyesek.

A Postás Sportpálya postás óvodásainak „sportkarát” ezúttal Schmitt Pálné vezényelte. Schmitt Pálné azaz Makray Kati — az 1964-es, tokiói olimpián ezüstermet nyert felemáskorlaton. Igen, ő az, aki mostanság a televízióműsorok egyik legnépszerűbb szereplője — azaz nem ő egyedül, hanem három szószínlánnyal, Petrával, Alexandrával és Grétával.

— Idén lesz huszadik éve, hogy itt a Postásban kezdtem el tornázni — mondja —, sőt tizenegyedik éve posztás dolgozó vagyok. Eddig az Elszámoló és Statisztikai Hivatalban dolgoztam, a múlt évtől kezdve, hogy legkisebbik lányomnál lejárt a gyermekgondozási segély, a Posta Szociális Hivatal a munkahelyem. Úgy gondoltam, e téren jobban hasznosíthatom ismereteimet: ösztön én vezetem a hat budapesti óvoda testnevelési foglalkozásait.

— Óvoda és testnevelés: mennyiben rendszeres e kapcsolat?

— O, ez komoly dolog, az Óvodai testnevelési útmutató pontos és részletes tematikát ad. Az életkoroknak megfelelően változó, azaz növekvő a terhelés, a nagycsoportosoknak hetente kétszer fél óra az előírászat. E téren a postás óvodák, azt hiszem, nyugodtan mondhatom, az élen járnak. A többségükben szűkös helyiségek, a zárt környezet okozta nehézségek megoldásaként immáron három bonyolódna le a foglalkozások. Busz hozza ki a kicsiket: a tornaterem itt ideális körülményeket biztosít, jó idő esetén pedig a szabad levegőn való tartózkodás, a természetes környezet sokszorosan növeli a mozgás előnyös hatásait. Nagyon okos kezdeményezés volt ez, ragyogó ötlet. És az egészben az a legszebb, hogy két, egymástól tevékenységi területe révén eltérő intézmény találkozott: a sportegyesület és az óvodák fel-

ügyeleti szerve, azaz a Postás SE és a már említett Szociális Hivatal. Minden lehetséges segítséget megkapunk, hogy jól dolgozhassunk.

— Honnan származott e sportünnepély ötlete?

— A postás óvodáknál, a tanácsi óvodáktól eltérően, nincs nyári szünet, tehát egész évben működnek. Ennek ellenére az óvodai világ iratlan szabályai szerint itt is megrendezik a különféle ünnepeket, így a záróünnepélyt is. Nos, úgy gondoltuk, hogy most a sport is szerepet kap, hiszen végül is a testnevelés egész évben része a nevelési feladatoknak. Semmi különös előkészületet nem tettünk, hisz a gyerekek a bemutatott gyakorlatokat jó részt már korábban elsajátították — most legfeljebb csak koordinálni kellett, hisz most nem egy-egy óvoda „társadalma”, hanem valamennyi egyszerre szerepelt. A zászlógyakorlatok ráadásul közösségi élményt, közös sikerélményt nyújtanak mindenkinek. Ez érvényes a felnőttekre is, hát még az öt-hét éves emberkékre. Jó játéka volt, azt hiszem, és nemcsak a gyerekek, hanem a szülők, testvérek, rokonok, ismerősök számára is. Minden megy tovább, csináljuk tovább — ebben az életkorban a rendszeres testmozgás egyszerűen nélkülözhetetlen napi programjuk a gyerekeknek.

Vége a bemutatónak. A busz nyugodtan várakozik. Fehér, modern busz ez, tulajdonképpen semmiben nem tér el sok-sok Ikarus-társától. Csak néhány lépéssel derül ki, akkor tűnik fel: apró kis ülések sorolnak belsejében, utasaikkal éppen méretarányosak. Gyerekbusz. Minden nap boldogságot szállít utasainak és pirosarcú, a mozgástól kicsattanó arcú vidám emberkéket utaztat keresztül a városon. Ki a sportpályára, be a sportpályáról.

Horváth István

## ...én így utólag is bizonyítani szeretném...

Beszélgetés Kirkovits Istvánnal, a Soproni Postaigazgatóság vezetőjével



Nemzeti ünnepeink évről évre tartalommal telítődnek. A gyorsan tova tűnő idő munkás hétköznapi új alkotások sorával dústíják életünket. Az évfordulók küszöbén gyakrabban hangzik el köszönő szó, kelteznek elismerő oklevelet, juttatnak célhoz érdemrendeket, díjakat. Ez utóbbiak sorában nagy jelentőségű az 1974-ben alapított Eötvös Lőránd Díj, amelynek egyikét most a Magyar Posta kapta. Miniszterünk, Pullai Árpád adta át e díjat Kirkovits Istvánnak, a Soproni Postaigazgatóság vezetőjének, a műszaki haladásért kifejtett kimagasló tevékenység elismeréseként. Öt kérdezem, e kitüntetés birtokosát, beszéljen munkájáról, amelynek hatékonyságát az Eötvös Lőránd Díj fémjelzi.

— Megdöbbenett, meglepett, no és nagyon meghatótt e kitüntetés. Műszaki berkekben számtalan kiváló szakember tevékenykedik, megteremtve alapját egy-egy népgazdasági ágazat magas színvonalú fejlesztésének. Hogy e sort gyarapítsam, úgy érzem, most kell tennem, nem holnap, még ma. Hisz ez a kitüntetés egy életre kötelez, és én így utólag is bizonyítani szeretném, hogy rászolgáltam. Remélem, lesz hozzá erőm...

— Három évtized, fél emberöltő. Ön azóta irányítja a műszaki fejlesztést az igazgatóság területén. Szeretnénk hallani néhány fontosabb álmásról.

— A felszabadulást követő két-három év iszonyatos energiabevetést követelt. Szinte naponta kellett megküzdeni azért, hogy a hírközlés létezni tudjon. Kiváló műszaki gárdánk volt a biztosíték a mi „érrendszerünk” működtetésére. Azután az ötvenes évek forgószela so-

dorta szerteszét — kit más szakmához, kit határainkon túlra — e megingathatatlanul hitt gárdánkat. Nyolcan maradtunk mindössze az igazgatóságnál a pályakezdők közül.

A térv szerinti építkezéseket, a műszaki fejlesztést gátolta a Magasépítési Üzem állandóan cserélődő létszáma. Ugyanilyen gondot okozott az a körülmény is, hogy légvezetékes hálózatunk szinte évente többször rombadólt, képtelen volt dacolni az időjárás viszontagságai-val. Vihar, tapadó jégpáncél tépte, szabdalta vonalainkat. Embereink egyik tömeges zavar színhelyéről a másikra vonultak.

Tudja, ma már ez csupán lidérces álmoknak tűnik, pedig valóság volt, történelem... csak a könyv lapjai itt emberfeletti küszködéstől terhesek. A sok gondot okozó légvezeték egy részét föld alatti kábelbe helyeztük a Bakony nagy részén. Így országosan is kimagasló a kábelrendszerünk. Megépítettük az észak-balatoni hírközlési mintahálózatot, és a BHG által gyártott első távhívó berendezéseket is területünkön. Veszprém—Pápa viszonylatában szerelték fel. Így az országban elsőként e két város között valósult meg a távhívás, és ezt követte a Veszprém—Budapest—Miskolc viszonylatú távhívó rendszer kialakítása.

— Melyik területen növekedtek jelentősebben a hírközléssel szemben támasztott igények?

— Mind Vas, mind Győr-Sopron megye területén rohamosan növekedtek hírközlési feladataink. De a legjelentősebb fejlődés Veszprém megyében volt tapasztalható. Itt gyorsultak fel leginkább az iparosítási folyamatok. Több — népgazdasági szempontból is fontos — kiemelt beruházás, vegyipari bázis, erőművek, bauxit- és szénbányászat színhelye e megye. A nagymérvű urbanizáció következtében háromról hétre emelkedett a megye városainak száma.

— Nemcsak a szakirányítás, hanem a végrehajtószolgálat dolgozóira is rendkívül nagy feladat hárult, hisz országosan korszerűt, újat, mintaszerűt kellett kikísérletetni a hírközlés terén. Hogy vált mind ez a nagy lehetőség valósággá?

— Igazgatóságunk területén tevékenykedő postásaink nagy százaléka kiváló szak-

ember, lelkiismeretes, becsületes, akikre bármikor számíthatunk. Amikor feladatot bízunk rájuk, szolgálatot teljesítenek a szó legnemesebb értelmében. Ilyen körülmények között a szakvezetés számára az adott fejlesztési lehetőségekkel való élés, az ehhez való alkalmazkodás, továbbá a célszerűen programozott, szervezett munka volt a legfontosabb.

Igaz, több mint hatszáz postaszerv hírközlési tevékenységhez kellett irányítani, de ez nem is olyan nehéz, mint ahogy gondolja. Ha kimondanak egy helységnevet — legyen az város, vagy kicsi falu —, azonnal emlékezembe idézem, hisz tudom, hol küszik a légvezeték és hol bújik meg a kábel. Harminc év távlatából mi sem természetesebb annál, hogyha tervezek, ha döntök, akkor ne a tényről rögzítő papírt, az aktát lássam, hanem a térképet, a térképen a helyet, ahol postásaink élnek, dolgoznak, nemcsak a bérért, hanem sokkal inkább a név becsületéért.

— Az MSZMP Gazdaságpolitikai Bizottsága az elmúlt év nyarán tárgyalta a posta, a távközlés helyzetét, és hozott határozatot dinamikusabb fejlesztésére. Milyen fejlesztési lehetőségek, elképzelések vannak a Soproni Postaigazgatóság területén?

— Az ötödik ötéves terv időszakára rendelkezésünkre álló 19 millió forint állásfoglalás-fejlesztési összegből 20 milliót kívánunk a helyi és helyközi hálózatok fejlesztésére fordítani. A fennmaradó részt a postaszolgálat javítására, üzemfejlesztésre, szo-

ciális és kulturális célokra kívánjuk felhasználni. Kiemelt feladatként tartjuk nyilván a nehéz fizikai munka könnyítését, továbbá a postaforgalmi szolgálat gépesítését.

Újabb különleges megbízást is kaptunk a Posta felső vezetésétől. Igazgatóságunkat jelölték ki az egyik számítástechnikai alközpont üzemeltetésére. Igaz, hogy ez távlati terv, de mi már most készülünk ennek szervezésére.

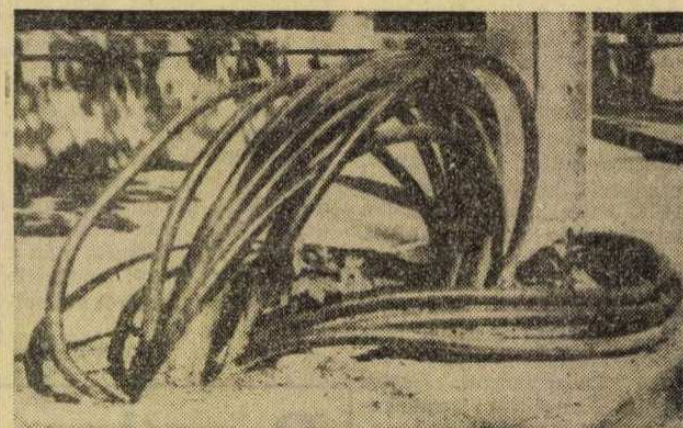
Főleg a hírközlési munkákról kért tőlem tájékoztatást, azért úgy gondolom, meg kell említeni az Interszputnyik program keretében Taliándörögdön épülő úrtáv-közlési földi állomást. Üzemeltetése ugyan nem tartozik feladatkörünkhez, de a hazai hírközlési hálózathoz csatlakozó vonalak fenntartása a mi szakembereink gondos munkáját igényli.

Bízom abban, hogy a ránk váró feladatokat maradéktalanul, postás becsülettel végrehajtja területünk kiváló szakgárdája.

...Ha kimondanak egy helységnevet — legyen az város vagy kicsi falu —, azonnal emlékezembe idézem, hisz tudom, hol küszik a légvezeték és hol bújik meg a kábel — pergetem vissza az igazgatóság vezetőjének szavait, s majd folytatom azzal: látja és ismeri a huzalokat feszítő szerelőt, a kilométereket nehéz teherrel roví kézbesítőt, a távírászt, a felvételi ablaknál munkálkodót egyaránt, és cselekszik naponta értük, velük...

Székelyné Bálint Ilona

## 80 méter kábel keresi gazdáját



a Cházár András és az Abonyi utca sarkán szakszervezetünk székházának szomszédságában. Ezek óta félig a földre ásva hever kihasználatlanul. Lassan a magról kelt juharcsemete is tűnő rajta. Ne lenne komolyabb rendeltetés? Vagy ennyire gazdagok vagyunk?...

## Jókai „kortesei”

Évszázadokig táncoltak úgy a magyar postahivatalokban, ahogy Bécsben fütültek.

A múlt század hatvanas éveiben a kül- és belpolitikai körülmények megérlelték az időt a kiegyezésre. Ezután a posta függetlenül intézte ügyeit. A postahivatalokból kiszorítva az osztrák beamtereket, lassan mind több magyar ember került. Azok a postások, akik részt vettek az 1848-as szabadságharcban, a világi fegyverletétel után — ki rövidebb, ki hosszabb ideig — az olmtüzi börtönben sínylődtek, vagy bujdosók lettek. Kisebbségük került csak vissza a postára a Bach-korszakban. De ezek az 1867-es kiegyezés után is jól emlékeztek az abszolút uralom éveire, amikor a hivatalokhoz kiküldött osztrák rovacscsapatok, a k. k. Postcomisar jónapot köszönésére busa bajszuk alatt vissza morogták: ha jó akkor edd meg. Erre a szíves fogadtatásra a Postcomisar már tudta, hogy hányadán áll a dolog. Elővette pisztolyát, letette maga elé az asztalra, és csak így, ennek az acél szerzőmnek a védelme alatt mert hozzáfogni a rovacscso-

lášhoz — a rebelliseknél. De melyik magyar ember nem volt rebellis a Bach-korszakban?

A postások nem politizálhattak. Szavazati joguk sem volt. Ennek ellenére az 1869-es képviselőválasztás nevezetes postatörténelmi emléket hagyott ránk.

Az első kereskedelmi és postaügyi miniszter Gorove István volt, aki az ország legnagyobb választó kerületében a Terézvárosban lépett föl, mint a Deák-párt jelöltje. Az ellenzék nagyon népszerű embert, Jókai Mór író állította vele szembe. Megindult az egy hónapig tartó

kortesháború, amilyen se azelőtt, se azóta nem volt, ma már ismeretlen kortesfogásokkal: Lobogótábor, éljenzótábor, kocsi, lovasok stb...

Még a kereskedelem is szünetelt a szavazatok leadása alatt, amely két nap és egy éjjel tartott. Végül is Jókai diadala 28 szavazattöbbséggel teljes volt, és Gorove, a kereskedelem és postaügyi miniszter, a kereskedők városnegyedében, némiképpen a postások segítségével, megbukott.

Porlepte, ódon korabeli újságból megtudjuk, hogy a postások, akiknek hivatali állásuknál fogva szavazati joguk nem volt, mert azt magas vagyoni cenzushoz, és felsőfokú iskolai végzettséghez kötötték, a balpárti ta-

goknak igen, de a Deák-pártiaknak nem kézbesítették a rendes határidő előtt az illető tudósításokat.

Igy lettek a postások kis számbeli erejükkel segítségére országos viszonylatban annak, hogy a Deák-párt több mint 60 kerületet vezetett, ami a képviselőházi többségnek felét jelentette, és hogy a Negyvennyolcas Párt mintegy két és félszeresére gyarapította mandátumainak számát.

A postásoknak ezután már kenyérvesztés terhe mellett tilos volt a politizálás. Ezt annyira fájdalmasnak találták, hogy még a fizetésjavítási kérelmükbe is bevették.

A Postamesterek Egyesületének elnöke ekkor az ügyesen lavírozó Horváth János postamester volt, aki ugyan nem harcolt ki rendes megélhetést a postásoknak, „eredményes munkája” elismerésül mégis magas kitüntetést kapott.

Mennyi rendjelet kiosztottak abban az időben a szegreázott elvekért, meggyőződésért, és egy-egy ilyen kitüntetéssel mi minden elbukott! Elbukott többek között a postások jóléte, és a szavazathoz való joga is.

Halmi Ida





# Döntő a Budapesti Postaigazgatóságon

"Hogyan segítette a Szovjetunió a forint stabilizációját?"  
 "Milyen lényeges különbség található a magyar és a szovjet postánál a soron kívüli, valamint a nyugellátási utalvány kézbesítése között?"  
 Egy fénykép: "Ki alkotta, milyen alkalomból a kérdéses domborművet, hol található Magyarországon és hol van elhelyezve testvérszobrá?"  
 Többek között ezek a kérdések hangzottak el május 24-én a Budapesti Postaigazgatóság IV. emeleti dísztermében, ahol a következők felírt fogadta a versenyzőket: Szeretettel üdvözljük a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére indított vetélkedő résztvevőit."  
 Dejz Gábornak, az igazgatóság vezetőjének, a zsűri elnökének megnyitójával kezdődött el a verseny.  
 A terem közepén 12 asztalnál a csapatok tagjai lázasan töltötték ki a tesztlapokat, hiszen ezen dől el, melyik az a legjobb 6 csapat, amelyek tovább versenyezhet az első három helyezésért.  
 Amíg a csapatok dolgoztak: "Pest mikor szabadult fel?"  
 "A lakosság számát tekintve a világon hányadik helyen áll a Szovjetunió?"  
 A hangszóróból zene hallat-

szik: "Melyik szovjet zeneszerző alkotása e zenemű és mi a címe" — ilyen és ezekhez hasonló kérdéseket tett fel Halász Tibor játékvezető a szurkolóknak. Egy-egy kérdés után egy holló, egy könyv, egy kerámia hamutartó stb. talált gazdára a helyesen válaszolóknak.  
 Mikor a "nézők" versenye a végéhez közeledett, Angyal-fy László személyzeti osztályvezető, Ecsetes József párttitkár, Nagy Ferencné, a Szakszervezeti Tanács titkára és Tóth Tibor János KISZ-titkár, a zsűri tagjai elnökükkel együtt már értékelték a tesztlapokat.  
 A továbbjutott 6 csapat elfoglalta helyét, s a játékvezető máris az első asztalhoz lépett:  
 — Mondjanak egy számot 1 és 6 között...  
 — Három...  
 — Mi a POTÁB célja és mit jelent a rövidítés?"  
 Amíg a csapat válaszolt a 10 pontos kérdésre, addig a másik asztalnál készültek a kiegészítőkre, ami esetleg pluszpontokat hozhat a brigádoknak.  
 A zsűritagok előre elkészített kis kartonlapocskákon jelezték: 6, 5, 7, 6, 8 pontot ért a válasz. Gyors számfejtés, mennyi is a számtani kö-

zép: tehát kerekítve 6 pontot kapott a csapat.  
 Így mentek körbe először a szakmai kérdésekkel, majd a művészeti, politikai témakörök kerültek sorra a szünetig.  
 A pihenő után színes diákat láthattak a versenyzők: mi látható egy-egy képen? Később távolról jövő, recsegő, orosz szavakra figyeltek. Mindenki sejtette, hogy Lenin hangja volt, de hogy a hatalmas kérdésről beszélt, azt csak egy csapat tudta megmondani. Aztán felvetődött még, hogy mi a KGST Komplex Programja, mit tartalmaz; hogyan alakultak a szovjet-magyar árák; és hogy a közlekedés területén milyen jelentős segítséget kaptunk a Szovjetuniótól.  
 Ezek a kérdések bizonyították, hogy a Budapesti Postaigazgatóságon nagyon komolyan vették a versenyt. Ezt a napot a vezérigazgatósági döntő előtti főpróbának lehetne nevezni, hiszen még segédesszöveket sem használhattak a versenyzők. A komolyság viszont nemcsak a kérdésekben nyilvánult meg, hanem a vetélkedő ünnepi hangulatában is. Valóban a 60. évfordulóhoz méltó volt a szervezés, minden pontosan, program szerint ment, ünnepi elemekkel megtöltve. Az ele-

jén megszólaló Himnusz, majd a Postaforralmi Szakközépiskola énekkarának műsora, Csávás Mária előadásában Majakovszkij: Október 25. című verse és Zöldhegyi Sarolta gitárkísérete Tóth Tibor János szavalata alatt ünnepi hangulatot teremtett a helyiségben, ami végigkísérte az egész játékot. Nem beszélve arról a pillanatról, mikor Dejz Gábor, a zsűri elnöke összegezte a verseny sportszerűségét, a csapatok jó felkészültségét és végül átadta az első négy helyezést elért brigádoknak az igazgatóság pénztármát, az V-VI. helyezettinek pedig a tárgyjutalmát.  
 De nézzük csak, hogyan alakultak az eredmények: I. Budapest 78. postahivatal I. csapata 167 ponttal, II. Budapest 62. postahivatal csapata 145 ponttal, III. Budapest 78. postahivatal II. csapata 133 ponttal, IV. Budapest 70. postahivatal versenyzői 130 ponttal, V. Budapest 100. postahivatal csapata 129 ponttal és VI. Budapest 114. postahivatal brigádja 125 ponttal.  
 További eredményes versenyzést kívánunk a vezérigazgatósági döntőbe jutott Budapest 78. postahivatal I. csapatának és a Budapest 62. postahivatal brigádjának.  
 Szilvási Ildikó

## Tisztelgés a hősi emlékműnél

Évről évre, minden május utolsó vasárnapján elindulnak Budapestre az 1919-es Postás Vörös Zászlóalj veteránjai — hozzátartozóikkal, hogy a kegyelet és megemlékezés koszorúit elhelyezzék a Miskolc környéki hősi harcokban elesett bajtársak emlékműveinél. Felsőzsolca, Onga, Gesztely a harcok számunkra — mindannyiunk számára — emlékezetes helyei.  
 Velünk tisztelgnek a községek állami és társadalmi vezetői, a Miskolci Postaigazgatóság KISZ-fiataljai, az úttörők és a kisdobosok. A himnusz elhangzása után mindhárom helyen más-más bajtárs emlékezik meg a harcokról, hogy a postások megértették a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tanítását, s fegyvert fogtak a Magyar Tanácskormány védelmében, és életüket áldozták a kizsákmányolástól mentes szabad hazáért.

szocialista társadalom építésében.  
 Erre a munkára szólítottuk ez alkalommal az úttörőket, kisdobosokat, akiknek jelképesen itt kötjük fel a vörös, illetve kék nyakkendőt.  
 Az ünnepi emlékezést a vasutas zenekar az internacionálé hangjaival zárta.



Két veterán, Velez János és Suszt Dezső az emlékmű előtt.

Akkor elbuktunk. Az imperialisták összefogtak hazánk, szabadságunk kivívása ellen. Ma már tudjuk, s dolgozó népünk naponta bizonyítja, hogy a hősi áldozatok nem voltak hiábavalók. 1945 tavaszán a dicső szovjet hadsereg számunkra is megnyitotta a szabadság felé vezető utat. Amiért 1919-ben harcoltunk, s amiről akkor csak álmodoztunk, ma szép valóság. Szocializmust építünk hazánk mind jobban erősödik, gazdagodik, céltudatosan halad a fejlett

Dicsőség az elesett hősöknek!  
 Köszöntjük mindazokat, akik ezen az ünnepségen velünk tisztelgtek. Köszönjük, hogy gondozzák az emlékműveket, és hogy minden évben lehetővé teszik számunkra, budapesti veteránoknak, hogy együtt emlékezzünk volt bajtársainkra. Szeretettel köszöntünk minden ismerőst. Viszontlátásra jövő májusban!  
 Szabó Gyula

## HÍREK

A GYŐRI Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Postaiüzemi szakáról 40 hallgató a Posta Központi Járáműtelepen üzemeltetésen vett részt.  
 A látogatás a Járáműtelep és a Főiskola között kialakuló kapcsolat egyik első lépése volt. A kapcsolatot felvételét a Járáműtelep kezdeményezte, célja az, hogy a későbbiek folyamán felsőfokú végzettséggel rendelkező szakemberekből utánpótlást biztosítsanak, valamint az, hogy a Főiskola közreműködésével közösen technológiai fejlesztési, kutatási témákat dolgozzanak ki.  
 Lehetséges nyílik arra, hogy a hallgatók a nyári üzemi gyakorlatot a Járáműtelepen végezzék, majd az üzemi fejlesztési témák megismerése után ezekkel kapcsolatos diplomatervet dolgozzanak ki. Ennek érdekében a Járáműtelep gazdasági, párt- és KISZ-vezetői

felkeresték a Főiskola vezetőit és megállapodtak abban, hogy a közös ellátások megvalósítására szocialista együttműködési szerződést kötnek.  
 Az első látogatáson részt vett hallgatók és oktatók nagy érdeklődéssel tekintették meg az üzemet. A látogatás befejezéséig tartott konzultatív jellegű beszélgetésen sok kérdést tettek fel a szakvezetőknek.  
 ZÁSzlóFELVONASSAL egybekötve, ünnepélyesen megnyitották a szántódi Postás Oktatási Tábor 1977. évi nyári táborozási idejét. Fatalin János szakosztályvezető átadta a 4 millió forintos költséggel végrehajtott rekonstrukció során elkészült faházakat és szociális létesítményeket, amelyekkel a tábor férőhelyeinek száma mintegy 50 százalékkal megnőtt.

ADY ENDRE születésének 100. évfordulója alkalmából nagyszabású brigádtalálkozót rendezett Debrecen 1. postahivatal Ady brigádja. A május 21-ére hirdetett találkozóra meghívták az ország valamennyi postás brigádját, amelyek a postás költő nevét viselik. Az ország különböző városából érkező mintegy 50 vendéget Gali Istvánné brigádvezető köszöntött, majd Józsa J. Sándorné hivatalvezető-helyettes méltatta a brigádmoz-

galom és a találkozó jelentőségét. A résztvevők megismerkedtek Debrecen 1. postahivattal, megtekintették a város történelmi nevezetességeit, majd a Vekeri-tó partján töltötték együtt egy kellemes délutánt. A programot este a Csokonai Színház művészeinek Ady-emlékműsora zárta. Ezen a rendezvényen részt vettek a Valok és Csökkenlátók Szíveitsegének a debreceni Ady brigád által patronált alközpontkezelői is.



## Katharina Blume elvesztett tisztessége

Heinrich Böll kisregénye, a Katharina Blume elvesztett tisztessége megjelenésekor hatalmas vihart kavart a Német Szövetségi Köztársaságban. A mű a valóságból kiindulva szokatlanul merészen tárgyalja egy kettős gyilkosság politikai, társadalmi hátterét. Ahogy a könyv éle nyíltan a szenzációhajhász jobboldali sajtó, pontosabban a Springer mammutkiadó lapjai ellen irányul, úgy Volker Schlöndorff és Margaretha von Trotta forgatókönyve sem burkolózik allegóriákba, hanem nevéken nevezi a dolgokat, illetve a valóságos bűnöket.  
 Volker Schlöndorff rendező személye, művészi rangja mintegy biztosíték arra, hogy nem elsősorban a szenzációt akarta meglovagolni, hanem valóban ráértett a témára és a nyomtatásban megjelent történet szuggesztív hatását kívánta a képi kifejezőmód segítségével még inkább felerősíteni. Törökvése — erről meggyőződhetünk — teljes sikerrel járt.

Teljes sikerrel járt, mert Katharina Blume esete ezúttal valóban ürtügy arra, hogy megszűlessen a nagy leleplezés. Az anarchizmus és a terrorizmus napjainkban tényleges veszély a Német Szövetségi Köztársaságban, de ugyanakkor megletté alkalom: a törvényes törvénytelenségek elkövetésére, a baloldal üldözésére, a rendőrségi túlkapasok tudomásulvételére.  
 A cél tehát szentesíti az eszközöket. A polgáros élet- és vagyonbiztonságát meg kell védeni közben a legfőbbkétebb technikai felszerelt fegyveres fogdámegek a felfokozott hisztéria közepette bátran belegázolhatnak a kism-

berék életébe, becsületébe. Igaz, Katharina Blume nem Edes Anna, társadalmi és gazdasági körülményei is mások. Háborúját neki nem munkaadójával kell megvívnia, hanem az államgépezettel, meg a vele összejáró szennációhajhász jobboldali sajtóval, amely minden alkalmat felhasznál arra — még a zárójelenetben saját munkatársainak temetését is — hogy politikai demonstrációkat teremtsen.  
 Izgalmas és félelmetes film Schlöndorff alkotása. Előszörban azért, mert lényegre törő művészi eszközökkel céltudatosan szolgálja a központi mondanivalót. Leleplez és megdöbbent. A gatlástalan módszereket tárja fel és azt a látkört, amelyben mindez megtörténhet. Figuráit valóban rajzolja és színeszileg hitelesen oldja meg.

A dráma tehát, amely előtűnik kibomlik, emberi és politikai dráma. S a szerepkörök a dolgok logikájából kifolyóan megcserelődnek. Az áldozatból gyilkos lesz és a „gyilkos”-ból „áldozat”. Törvényszerű folyamat ez, mert Katharina Blumenak ebben a társadalomban magának kell visszacsereznie elvesztett tisztességét, hiszen törvény szerint büntelen, de azt az erkölcsi kárt, amelyet a botrány sajtó okozott, nem lehet visszaszerezni.  
 Angelia Winkler nyílt egyénisége (Katharina Blume alakjában), Dieter Laser pökhendi, tenyérbe szaladó rámenőssége (Tötges újságíró) és Mario Adorf magától értetődő cinizmusa a rendőrtiszt képében mind-mind a sikert, emellett az író haladó mondanivalóját is szolgálják.

Ábel Péter

## Karcagi életkép

Este nyolc óra előtt érkezünk a karcagi postahivatalhoz. Az épület átalakítás alatt áll, ezért a főbejárat le van zárva. Egy szűk, rosszul megvilágított, keskeny folyosón kell végighaladni, hogy eljussunk a felvételi teremhez.  
 Az irodában Beke Dezső hivatalvezető már vár bennünket. A munkaideje már rég lejárt, de egy hivatalvezető számára, ez soha nem mérvadó, mert ha feladata megköveteli, bizony, alaposan túllépi a napi nyolcórás munkaidőt.  
 Márpedig az övé igényli, hiszen egy V. osztályú hivatal, amelynek 74 dolgozója van, sok elintéznivalót halmaz fel, főleg olyan szorongató körülmények között, mint a tavalyi évben, amikor is a szabadságolás 1500 napja mellett 900 munkanap esett ki betegség miatt. Napi 8—9 ember helyettesítést kellett megoldani, ha nehezen is, de sikerült, átvészeltek a nehézségeket.  
 Nyáron a diákok munkába állításával meg tudtuk birkózni az emberhiányból keletkező gondokkal, de szeptembertől mindent önérvő kellett megoldanunk. Ehhez nagy segítséget kaptunk a helyi KISZ- és pártvezetettől, valamint a szakszervezettől. A hivatal munkája éjjelnappal folyamatos. A felvételi terem dolgozói reggel hét órakor kezdenek, s este kilenc óráig tartanak nyitva, bár a lakosság 19 óra után már nem igényli a Posta ilyen irányú szolgáltatását, alig két-három ember fordul meg az esti járat elindítása után. Szóval a tettek ezt, statisztikai adatokkal is bizonyították, mint ahogy azt is, hogy a vasárnapi nyitva tartás felesleges.

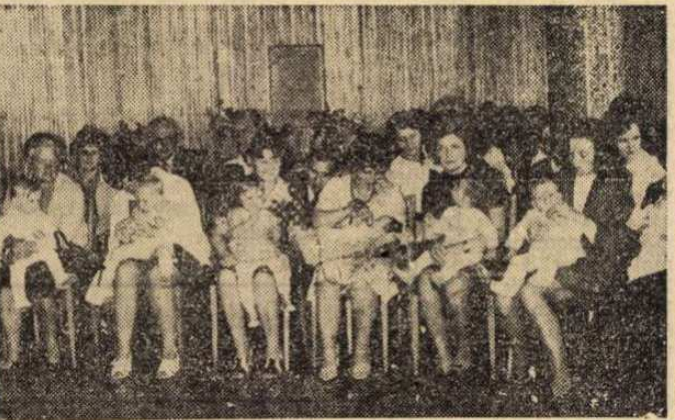
kult ez idő folyamán, s szép eredményeket mondhatnak magukénak. Akad közöttük bronz, ezüst és arany fokozatú, az ő összefogásuknak köszönhető, hogy hivatalunk három év alatt két alkalommal is megnyerte az Előzmény kiünnevető címet. Jó a kollektív szellemünk, egymás munkáját segítjük. A szervezettség 99 százalékos. A napokban tartotta KISZ-szervezetünk a tisztújító gyűlést, ahol a 12 KISZ-tag elmondta a hivatali életben belüli hasznosítható elképzelését, s beszéltek megvalósulásra váró terveikről.  
 — Milyen a munkafegyelm, lehet-e rendet tartani?  
 — Dolgozóink fegyelmeztettek. Húsz év alatt egyetlen visszaélés sem történt a társadalmi tulajdon kárára. Igaz, voltak apróbb szabálytalanságok, minek következtében három rendbíróságot kaptak, de ezek az esetek eltörpülnek az elért eredmények mellett.  
 Az igazgatóság a bérkeret terhére 5600 forintot biztosított a hivatal részére.  
 — Jól látja ez a pénz, s ahogy mondani szokták, épp az utolsó percben, ugyanis ebből az összegből dotálni tudtuk azoknak a fáradozóknak, akik többletmunkára vállalkoztak, ami alaposan kijuttat tavalay az embereknek.  
 — És kik kaptak ebből az összegből?  
 — Az egyesített, a külterületi és a távlat-képesítők, járatosok, csomagrakodók, takarító asszonyok. A tiszt munkakörökben pedig három távbeszélő-kezelő, egy felvevő, egy ellenőr és két főpénztáros. A hivatalunk törzslétszáma 54 fő, átlag száz forint jut egy személyre. A húsz hírlapkezelőnk napi négy órát dolgozik, ezért a részükre nem biztosítottak keretet, pedig nekik is szükségük lenne erre, hiszen itt is előfordul, hogy állományon belül kell megoldani a hiányzó pótlását, mert az újságot el kell juttatni az előfizetőhöz.

Apró, mindennapi dolgokról beszélgettünk örömről, gondokról, eredményekről, esett szó közöttük. Olyanokról, amelyek hozzá tartoznak egy hivatal mindennapi életéhez, s amelyeknek eléréséhez elengedhetetlenül szükséges a jó közösségi szellem. Karcag postahivatalban ez megtalálható.  
 Farkas János



HUSZONKÉT postás gyermek névadó ünnepélyt rendezte meg május 25-én a Budapesti Postaigazgatóság szakszervezeti és KISZ-bizottsága. A meghitt hangulatú ünnepségen Dejz Gábor, az igazgatóság vezetője üdvözölte a szülőket és az ünnepelt gyermekeket. (Felső képünk.)

MÜSORRAL egybekötött bensőséges névadó ünnepséget rendeztek május 27-én a Mozgáspostafőnökség tanácstermében is. A gyermeknap alkalmából tizenöt postás család hozta el gyermekét, hogy a kertület anyakönyvvezetőjével bejegyeztessék újszülöttjének adott nevét. (Alsó képünk.)





Lapunkban többször foglalkoztunk már az ifjúsági parlamenteken elhangzott kérdésekkel, gondokkal, javaslatokkal. A tanácskozási körök között tudósítások arról tanúsítottak, hogy a fiatalok felelősséggel készültek a parlamentekre, olyan tapasztalatokat, észrevételeket is elhangzottak, melyek a Posta számára hasznosak voltak.

Most arra kerestünk választ, hogyan látják a felvetett kérdéseket a Vezérigazgatóság illetékes szakosztályai. Három helyre látogatunk el, a személyzeti és oktatási, a postaforgalmi és a vezetékes távközlési szakosztályra.

## Személyi és műszaki feltételei vannak a kielégítő gépjármű-parknak

Elég sok kérdés hangzott el, amely a postaforgalmi szakosztály hatáskörébe tartozik. Többségükre a helyszínen elhangzottak a válaszok. Amire Piroška István ügyosztályvezető választott kérdést: Kevés a gépkocsi, és az állapotok is rossz. Fontos lenne, hogy műszakilag jók legyenek a járművek. Kérés, kössön a Posta a gépkocsikra casco biztosítást. A kérdés több helyen felvetődött, a Budapesti Távközlési Igazgatóság, a Posta Kísérleti Intézetben, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságban. És hozzáfűztünk egy másik kérdést, amelyet a Posta Központi Járműtelep fiataljai mondtak el: a nem járműtelepi, tehát nem hivatásos gépkocsivezetők (gépkocsihasználok) műszaki hozzáértése nem megfelelő, továbbá nem törődnek a gépkocsik tisztántartásával, karbantartásával.

A Járműtelepen jelentős munkaerőgondok vannak. Ez több okra vezethető vissza. Régebben elég mostoha körülmények között dolgoztak, s a dolgozókkal való törődés sem volt megfelelő. Hiába volt az iparitanulóképzés, a fiatalok fogták a sapkájukat, és elmentek. A helyzet megváltozott. Az elmúlt években jelentős műszaki fejlődés történt, korszerű, jól felszerelt műhelycsarnok épült, s nemrég adták át a minden igényt kielégítő szociális épületet, amelyből csak néhány dolgot említek: korszerű orvosi, fogorvosi rendelő, konyha, étterem, könyvtár, pihenőszoba, mosdók, öltözők. A fogorvosi rendelőben olyan gyors fűrőgép van (fájdalommentes kezelést biztosít), amelyből Budapestben talán összesen négy darab található. Mindez azt jelzi, gondoskodnak a dolgozókról. Hozzáteszem, hogy január 1-től új igazgatója van a Járműtelepnek. A szemlélet kialakításában máris tapasztalható tevékenységének eredménye. Érdemes szólni arról — nem nagy dolog, mégis utal a szemléletre —, hogy Hegedűs István igazgató egy alkalommal benézett a munkatársi osztályra, s látta, hogy a felvételre jelentkezők egyik lábukról a másikra állva válaszolnak a kérdésekre. Miért kell ezt így csinálni? — kérdezte. Mennyivel emberibb, és mindjárt az első percekben is jobb kapcsolatot teremtet, ha leültek az új dolgozók, s úgy beszélgetnek vele. Mindenkinél sokat számít az első benyomás, s ha valakit kedvesen, udvariasan fogadnak, mindjárt jobban otthon érzi magát. Nos, ez csak egy példa arra, milyen szemlélet kezd kialakulni, ami majd meghozza gyümölcsét, azt, hogy nem lépnek ki a dolgozók. Az utánpótlás nevelése is biztató. Harminchárom ipari tanuló szabadul most fel. Szüleiket értekezletre hívták meg, harminckét gyerek szülője el is jött, volt, akinek édesanyja is, édesapja is. Ebből látszik, hogy a szülőknek is fontos, hogy jó munkahelyen tudja gyerme-

két. Megmutatták nekik az üzemet (most már érdemes megmutatni), s elmondták, szeretnék, ha a fiatalok itt maradnának. Azt tapasztalták, hogy a szülőknek tetszett a módszer, hogy összehívták őket, hogy az üzem számára fontos az ő véleményük, s kiemelték, hogy úgy gondolják, jó munkahely lesz a Járműtelep gyerekeiknek. Szóval a vezetés komoly gondot fordít a munkaerő-utánpótlásra, mert a jó munka nélkülözhetetlen kelléke, hogy a szükséges létszám meglegyen. S ettől elválaszthatatlan, hogy meg is kell tudni tartani a dolgozókat. Ez iránt is mindent megtesznek, reméljük, meglesz az eredménye.

Az tehát, hogy legyen elegendő jó gépkocsi, azon is múlik, hogy ehhez elegendő dolgozó legyen. A műszaki állapot milyenségéhez még hozzátartozik, hogy ehhez a technikai feltételeket is tovább javítjuk. Ez évben tervezük a diagnosztikai műhely üzembe állítását, ami lehetővé teszi a szubjektív károsodás kiküszöbölését, pontos beállítások lesznek. A casco biztosítás kötésének komoly anyagi háttér van. Kísérleti jelleggel a folyó évben a Járműtelep, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság nem hivatásos gépkocsivezető által vezetett gépkocsijaira a biztosítással külön megállapodást kötött. Ennek eredményét az év végén értékeljük.

A Járműtelep fiataljai az azt tudom válaszolni,

hogy a nem hivatásos járművezetőktől nem lehet mindenben ugyanazt követelni, mint akiknek csak az a feladatuk, hogy a gépkocsijukkal törődjenek. A nem hivatásos gépjárművezetőknek nemcsak a járművezetés a feladatuk. Megint egy példa: mondjuk a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságtól kimegy vidékre vállalati kocsival egy mérnök. Két-három-négy órát vezet (tehát dolgozik), utána — megérkezve — elvégzi tulajdonképpeni feladatát, majd ismét kocsihoz ül, és visszautazik Pestre. Ne is számoljuk az órákat, mert akárhánynak, nyilvánvaló, nem várhatjuk el, hogy akkor neki álljon karbantartani a gépkocsit. A Járműtelepnek azzal tudnánk segíteni, ha ilyen célra néhány nyugdíjast foglalkoztatnánk. E kérdést országosan kell rendeznünk. Egyrészt a technikai feltételek javításával, másrészt a karbantartási és javítási gépjármű-működésnek nyugdíjasok által való elvégzésével.

Mind ezek az intézkedések nem érintik a közlekedés- és üzembiztonsággal kapcsolatos kötelezettségeket. És hogy milyen a műszaki felkészültségük? Azért, mert nem végeznek karbantartást, nem szabad azt a következtetést levonni, hogy minimális. (A parlamenten ilyen minősítést mondtak.) A helyzet az, hogy január 1-től a Járműtelepen a hivatásos és nem hivatásos gépkocsivezetőket egyaránt oktatják.

Igyekszünk mi, a Vezérigazgatóság is segítséget adni a szakmai felkészültség növeléséhez. Most folynak az előkészületek egy országos KRESZ-versenynek (hivatásos és nem hivatásos gépkocsivezetők részére) a személyek és a társadalmi tulajdon nagyobb fokú védelme érdekében. A vetélkedő döntője szeptemberben lesz. Pécsen. Minél több dolgozónkat szeretnénk erre mozgósítani. Természetesen a feltételekről, a tennivalókról idejében értesül minden postaszerv.

Igyekszem a felvetett kérdésekre összefüggésben válaszolni, mert egy-egy kérdést kiragadni az egészről nem lehet, eltorzul. Az a fontos, hogy azok a fiatalok, akik az ifjúsági parlamenteken ezekkel a kérdésekkel foglalkoztak, érezzék: akiknek feladatuk a cselekvés, ilyeknek is tenni.

Reméljük, eredménnyel.

## A postai szolgáltatásokat szűkíteni nem szabad

Pammer Jánossal, a Távközlési forgalmi ügyosztály vezetőjével arról beszélgettünk, hogy az ifjúsági parlamenteken felvetett kérdések nem sajátosan az ifjúság problémái, hanem egy-egy postai szakterület gondjai. Persze helyes, ha a fiatalok is felfigyelnek rájuk. Természetesen szívesen foglalkoznak az ifjúságot érintő kérdésekkel is, de külön dőltelést — csak azért, mert fiatalok — nem várhatnak, nem is szorúlnak rá. Kinyitja a szekrényt, munkadarabokat szed elő, és nem kis büszkeséggel mutatja: a Szakma Ifjú Mestere vetélkedő díjnyertes alkotása.

Minden elismerést megérdemelnék — fűzi hozzá röviden. Majd rátérünk a Soproni, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság és a Posta Központi Táviró Hivatal parlamentjén elhangzott kérdésekre: A növekvő munkaerőgondok miatt és a hétközi távirószolgálat javítása végett a munkaszüneti, továbbá az azt megelőző napokon és éjszaka

a Posta szüntesse meg az üdvözlőlet tartalmazó, valamint a díszítványlapon kézbesítendő táviratokat felvételtől.

Nagyon röviden tudok csak válaszolni a kérdésre. Jogosnak látszik, de mint minden szolgáltatásnak, a postai szolgáltatásoknak is van politikai tartalmuk is. Ezért az Igazgatói Tanács is úgy határozott, hogy nem teljesíthető a kérdés. Ehhez tudni kell, hogy a Gazdaságpolitikai Bizottság határozatban írja elő: „A postai szolgáltatásokat szűkíteni nem szabad.” Ez egyértelmű és világos.

Röviden szólók még a „H” szolgáltatás helyzetéről, melyről egyesek úgy vélekednek, helytelen, hogy nem propagáljuk. Könyvtérén a távirószolgálat helyzetét, ha egy-egy nagy forgalmú névnapon nem lenne csúcsgazdálkodás, hanem korábban feladnák a táviratokat s csak a kézbesítés maradt volna a kívánt napra. Nos, éppen az utóbbi okozza a nehézségeket. Technológiai fegyelmetlenség-

## Mit válaszolnak a Posta vezetői az ifjúsági parlamenteken elhangzott kérdésekre?

ből, munkafegyelmi okokból, szakértelem hiányából, bizony, gyakran előfordult, hogy a névnapot megelőzően két héttel továbbították ugyan a díszítványt, de sajnos, azt azonnal kézbesítették is. Az ilyen esetekkel nagyobb kárt okozunk a Postának, mint amennyit nyernénk azzal, ha egy kis réteg élne a „H” szolgáltatás lehetőségével — nem beszélve arról, hogy a sajtó-, rádió- és tv-reklám sok ezer forintba kerül.

Az ifjúsági parlamenteken sok-sok kérdés elhangzott. Most én is élek a lehetőséggel, hogy a Posta Dol-

gozó megkeresett, én és kérések: Tanuljanak fiataljaink (amikor fiatalokról beszélek, azokra gondolok, akik már meggyökeresedtek nálunk, nem feltétlenül a tizenévesek), törekedjenek magasabb szintre, gondoljanak arra, hogy a fiatalság csak állapot, méghozzá nagyon is átmeneti, és egész életüket jelentősen motiválja, hogyan használják ki a pályakezdést, munkás életük első esztendeit. Oktatáskor és egyéb feladatok közben gyakran találkozom fiatalokkal. Alapvetően jók a tapasztalataim, lehet számítani rájuk.

hetőség nyílik, hogy a vezető megalapozottabban jelöljön a tanfolyamra, és már a tanfolyamra küldés előtt egy évvel foglalkozzék a kizsármítottakkal. Úgy, hogy végigvgye azokon a munkaterületeken, amelyeknek elméleti ismeretait a tanfolyamon tanítják. Ez a módszer a fiatal számára is jó, mert a vezető ezáltal nyilatkozik, hogy milyen elkötelezett van a személyével.

A Miskolci Postaigazgatóság ifjúsági parlamentjén hangzott el, hogy várják a középfokú szakképzéssel rendelkező dolgozók részére a szakmai továbbképzés szervezését. Ehhez kapcsolódik a soproniak kérése is: a szakmunkásképzéshez hasonlóan meg kell oldani kötelező jelleggel a segédtsízi munkások továbbképzését, főleg a kishivataloknál.

Sokan nem látják tisztán a szóban forgó kérdést: nemcsak az a munkás, aki a szakmunkásjegyzékben szerepel. (Ha így lenne, akkor a Postánál eléggé kevés dolgozót kellene kötelező jelleggel továbbképezni. Tehát nemcsak a műszak szakmunkás kategóriáiról van szó, hanem a postaforgalom területén foglalkoztatott összes dolgozóról. Meghatároztuk, hogy kik tartoznak a szakmunkás, a betanított munkás és a segédmunkás kategóriába. A felsorolás sorrendjében 6, 7, illetve 8 évenként kell a továbbképzést biztosítani. Elkészítettük a besorolásokat. A kézbíesítők például a betanított munkás kategóriába tartoznak, a segédtsízi munkakörben dolgozók pedig a szakmunkás kategóriába és a csomagrakodók a segédmunkásba. Összeállítottuk a továbbképzési tervet. Eszerint 45 ezer dolgozónk továbbképzésről kell gondoskodnunk. A tisztízi tanfolyamot végzeteket a középfokú kategóriára vonatkozó feltételek mellett kell továbbképezni. Mindezeket a postavezérigazgató utasítása szabályozza, amely 1976 óta van érvényben. A postaszerveknek ötéves továbbképzési tervet kell készíteniük az utasítás alapján.

A Budapesti Vidéki Postaigazgatóság fiataljai úgy vélik, hogy a nekik juttatott kitüntetési keret igen alacsony.

Minden munkahelyen a négyesdöntő dönt a kitüntetétek személye felől. Amikor megtárgyalják, kik az arra érdemesek, ott van a KISZ-vezetőség képviselője is, tehát tud érvelni, ha úgy gondolja, több a kitüntetésre érdemes fiatal. Hogy a kitüntetétek között mennyi a fiatal, azon is múlik, hogy egy munkahelyen milyen a dolgozók között az idősebbek és fiatalok aránya. Ha az utóbbiak vannak többen, ez az elismerésnél is kifejezésre jut. Am arról sem szabad megfeledkezni, hogy az idősebb generációban többen vannak, akik sok éve becsületesen szolgáltak a Postát, érthető, hogy amikor a mérleg serpenyőjébe kerülnek, nagyobb a súly ott, ahol több évtizedes munka a háttér. Arról se feledkezzünk meg, hogy vannak kifejezetten fiataloknak rendszeresített kitüntetések, azok megszerzésére is törekedni lehet — a KISZ-munka becsületes végzésével. A felvetett kérdés tehát nem elvi probléma, mert a kitüntetésre javasolt személyek kollektív elbírálása kialakult rendszer, melyben a gazdasági vezető véleménye mellett a párt-, a KISZ- és a szakszervezet (megnövekedett hatáskörrel a bizalmi) javaslata érvényesül. Ha esetleg valahol a gyakorlat eltér ettől, ott a helyszínen kell intézkedni.

Az oldalt összeállította:

Bánhidí Éva



## Pályázati felhívás

A Népművelési Intézet, a SZOT Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztálya, a Komárom megyei Tanács VB Művelődési Osztálya

### MUNKÁSELET

című színjáték- és forgatókönyv-pályázatot hirdet színjátszócsoporthoz és irodalmi színpadok rendezői, vezetői, dramaturgai, valamint alkotó kollégáinak részére.

A pályázat célja, hogy az elkészült művek adjanak művészi értékű képet munkásságukról mai arculatáról; a szocializmus építésének emberi gondjairól, drámai pillanatairól, a formálódó ember élet-szemléletéről.

A pályázók foglalkozzanak alkotó módon — felhasználva a humor, a szatíra eszközeit — hétköznapijaink megoldandó feladataival, a szocialista embertípus fejlődésének, formálódásának gondjaival.

A pályázaton részt vehet bármely működő együttes és vezetője a fenti témában alkotott önálló munkával. (Ezek lehetnek: irodalmi alkotások színpadi feldolgozásai, szerkesztett játékok, önállóan alkotott dokumentum-riportjátékok, továbbá szerkesztett műsorok.)

Az alkotásokat rendezői forgatókönyvként kell benyújtani 1977. november 15-ig (5 példányban) a Komárom megyei Tanács címére. A beküldött művek, forgatókönyvek 30 perces játékidőben előadhatók legyenek (17—25 oldal).

Díjazás: 2. díj 5000—5000 forint, 3. díj 3500—3500 forint és 5. díj 2500—2500 forint összegben.

## A SZAKSZERVEZETI KÖNYVTÁROK alapfokú tanfolyamának tapasztalatai

A könyvtáros munkájának végső célja a kultúranevelési politikai célokkal megegyező: minél több nagyobb műveltséggel, több tárgyi tudással, szakismerettel rendelkező ember legyen társadalmunkban. E gondolatoktól vezérelve immár harmadszor rendezett szakszervezeti kulturális, agitációs és propaganda osztálya a letéti könyvtárak részére alapfokú tanfolyamot április 18. és 22. között.

A tanfolyam hallgatói közül húszan budapesti postaszervektől, négyen vidéki postaigazgatóságok területéről jöttek. A tanfolyam közélső célja az volt, hogy a résztvevők átfogó képet kapjanak a szakszervezeti nevelőmunka feladatairól és ebben a könyvtári tevékenység szerepéről. Megismerjék a legfontosabb elvi és gyakorlati könyvtári tudnivalókat, valamint irodalmi tájékoztatást kapjanak az írásfejlesztéshez.

A tematika összeállításánál a legnagyobb gondot az okozta, hogyan lehet összesűríteni öt nap előadásait a sok fontos közül a legfontosabbakat, bemutatni a könyvtári tájékoztató munka legalapvetőbb területeit és eszközeit.

A megnyitó alkalmával a hallgatók tájékoztatást kaptak a tanfolyam lebonyolításáról, a szervezett programokról. A kiosztott tematikából világosan láthatták a hét pontos időbeosztását, az előtűzött feladatokat. Mindenki kötelességének érezte a tanfolyamon való állandó részvételt

és a rendelkezésre álló idő hatékony kihasználását. Az új ismeretek megszerzése nem volt nehéz, hiszen a tanfolyam minden előadójának tudása legjavát adta, és igyekezett segíteni a hallgatókat az alapvető kérdések elsajátításában.

Az előadások tájékoztatást nyújtottak a magyar könyvtári hálózat rendszeréről, a postai szakszervezeti könyvtárhálózat felépítéséről, a könyvtáraknak a szakszervezeti nevelőmunkában betöltött szerepéről, a szakszervezeti könyvtárak állományának alakításáról, olvasáspszichológiai kutatások eredményeiről, az ismeretterjesztő irodalomról, továbbá a mai magyar, a szovjet és a haladó nyugati irodalomról. Nem hiányzott a tématervből a posta öt éves közművelődési terve, az olvasószolgálat és propaganda, valamint a szocialista brigádok és a könyvtár kapcsolata sem. Az előadók pedig a Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének, valamint a Postás Művelődési Központnak vezetői és munkatársai mellett a SZOT-nak és az Országos Széchényi Könyvtár Könyvtártudományi és Módszertani Központjának munkatársai közül kerültek ki, s hozzájuk neves irodalomtörténészek is csatlakoztak.

A programban szerepelt egy könyvtárlátogatás is. A Szovjet Tudomány és Kultúra Házának könyvtárába látogatunk el, s röviden ezt alapítottuk meg: „Hát igen, egy könyvtárnak ilyennek kell lennie.” Az MSZMP köz-

művelődési határozata és a közművelődési törvény, valamint a Posta öt éves közművelődési feladatterve azonban biztosított arra, hogy az elkövetkezendő időben a könyvtárhálózat lendületesen fejlődjen, és így több korszerű könyvtár létesülhessen.

Másik alkalommal a Nemzeti Színházba mentünk, ahol Bornemisza Magyár Elektra és Csokonai: Káryóné című színdarabját tekintettük meg.

A tanfolyamot értékelve a hallgatók elmondták, hogy örültek ennek a lehetőségnek, nemcsak hasznos, hanem szükséges is volt, bár érthetően kevés volt az idő egy-egy témára. Alkalmuk volt sok hasznosat megtanulni, de úgy érezték, még hosszabb időt is jól ki tudtak volna használni. Hasonló tanfolyamokon máskor is szívesen részt vennének, mert a tanultakat jól tudják munkájukban hasznosítani. Ilyen előadásorozatnál a külső feltételek sem mellékesek. Eppen azért köszönetet kell mondani a Postás Művelődési Központ vezetőségének és munkatársainak a körülmények rendezésért.

Könyvtárunk kialakult módszerei közé tartozik a valamilyen közös szállal összekapcsolt emberek kisebb csoportjával való közös találkozás, megbeszélés, foglalkozás. Ilyen volt ez a tanfolyam is. A befektetett munka, idő és gondosság bizonyára sokszorosán megtérül.

Gurai Ferencné

együtt. Az évad végén hajókiránduláson vettünk részt.

E programokban gazdag évad után szeptemberben újabb műsorok várják a postás fiatalokat a művelődési központ ifjúsági klubjában. Valóban, megtalálják mindenki a kedvére való, hasznos szórakozást. Kicsit érthetetlennek tűnik, hogy a 90 tagú ifjúsági klubnak miért olyan kevés a postás látogatója. Midőssze 30—40 postás fiatal jár ide. Pedig ez a klub már első éves fennállása után megkapta a megtisztelő címet és az idén — múlt évi munkájáért — másodszor lett Kiváló Ifjúsági Klub.

Sz. M.

## Postás Képzőművész Kör Szegeden

A Szegedi Postaigazgatóságban létrejött az az alkotókör, amely foglalkozásain elméleti képzést kap, alkotásait pedig művészeti vezető értékeli, megmutatja a további fejlődés, kibontakozás útját. A megalakulás közvetlen előzménye az a nagy sikerű kiállítás volt, amelyet 1976-ban Ábrahám Mária festő és Tóth-Piusz István karikaturista rendezett. A közönség nagy számban kapcsolódott volna be egy postás képzőművészeti kör munkájába. De ez eddig nem volt, létre kellett hát hozni. Az erkölcsei támogatások sorát anyagi is követte. Róza István, a postaigazgatóság vezetője, az oktatási csoport és a szakszervezet részéről rendkívül sok és hathatós segítséget kaptak a szervezők.

Szigeti Györgynek, a Szegedi Módszertani Központ munkatársának tanácsára Zoltán István festőművész elvállalta a Kör művészi, szakmai irányítását. Szervezőtitkára Ábrahám Mária, a Szegedi Postaigazgatóság Területi Tervező Irodájának dolgozója lett, akiről el kell mondani, hogy több megyé-

ben bemutatkozott már alkotásaival, s igen szép sikereket ért el.

Jelenleg 25 tagot számlálnak, akik nemcsak Szegedről, hanem más megyékből is ide gyűltek. Így érezzük, a kör megalakulása és működése nagyobb hírverést érdemelne. A szervezeti szabályzat kimondja, hogy a kör tagja lehet az igazgatóság területén dolgozó (nyugdíjas) minden postás, életkorra való tekintet nélkül, aki a körrel rendszeres kapcsolatot tud tartani. A díjtalan foglalkozások — munkaterv szerint — hetenként egy alkalommal, illetve kéthetente folynak. Az elméleti előadások egy-egy művészettörténeti korszakot mutatnak be bő szemléltetéssel. Az előadásokat a tagok alkotásainak zsűrizése követi. Kezdő tagtársaink kérésére nagy művészeink műtermibe pillanthatunk be egybekötött előadásokon.

Reméljük, hogy a Postás Képzőművész Kör a művészetek iránt érdeklődő postás közösségnek kitűnő fórumává erősödik.

Varga István

## Postás vonat Gyulára

A kikapcsolódás — bármilyen rövid időre is — pihenést, megnyugtat. E gondolat jegyében rendeztük meg a Postások Szakszervezete mellett működő Budapesti Testnevelési és Tömegsport Bizottság — immár tizenöt éve — a postás dolgozók és nyugdíjasok által nagyon kedvelt „postás vonat” kirándulásokat. E kirándulásokkal az a célja szakszervezetünknek, hogy dolgozóink megismerjék hazánk természeti szépségeit, történelmi nevezetességeit, építészeti emlékeit, jelenkori fejlődését. Tehát szervesen egybekapcsolódik a pihenés, felüdülés és az ismeretszerzés.

Ez évben, május 15-én útunk célja a Dél-Tiszántúl egyik igen vonzó, újabb egyre látogatottabb pontja, a Fehérvári Körös partján fekvő jászai jog város, Gyula volt.

A vonat érkezése és hazaindulása között mindenki tetszése szerint tölthette idejét. Idegenvezető nemigen kell, a Béke sugárút önként a város közepébe vezet az utazás néhány órája alatt kialakult kisebb-nagyobb csoportokat. Az

olykor csendesen szemerkélő eső még a városnézést sem zavarta. Még kevésbé az Erkel Ferenc Múzeum gazdag helytörténeti gyűjteményének megtekintését. A volt megyeszékhely nem szűkölködik műemlékekben. Meglehetősen bőséges látnivalót nyújt a régi városháza, a copf stílusban épült Erkel tér 1. sz. ház, benne a romantikus hangulatú 100 éves cukrászdával, Erkel Ferenc szülőháza, a művészi berendezésű műemlék templom. Nem mulhat el gyulai kirándulás a téglából épült gótikus vár megtekintése nélkül. Előtte csónakázó szolgálja a vendégek szórakozását. Közélepen másik nevezetesség a „Művelődési ház”, a volt Almásy kastély barokk épülete. Ma megyei csecsemőotthon.

Sz. M. A kinek kedve tartotta, a várfürdő meleg gyógyvizének kipróbálásával tette teljessé a város megismerésére szánt napot. Nem hiszem, hogy bárki is megbánta volna a kirándulást, sőt gondolom, igen sokan már a jövő évi utazásra gondolnak.

Dr. Katona Gyula

## Ősszel újabb műsorok várják a postás fiatalokat

Az utóbbi években sokat teszünk az önművelődésért, napjainkban közművelődésünk alapjait tekintjük. Könyvek, folyóiratok, művelődési központok, klubok, ismeretterjesztő előadások várják az új tudásra vágyókat. Mindenki megtalálhatja az igényeinek, érdeklődésének megfelelő tanulási formát, anélkül, hogy vállálnia kellene a vizsgálgalmazmat, a kötelező bejárás terheit.

A művelődés, a kulturált szórakozás számtalan lehetőségét kínálja az ifjúsági klubok. — Erről beszélgetünk Hajós Verával, a Postás Művelődési Központ ifjúsági klubjának vezetőjével.

— Valóban, a fiatalok igényei hozták életre ezeket a klubokat, tíz-tizenöt évvel ezelőtt. Minden szervezés és irányítás nélkül, spontán, elhagyott szeszepincékben, padlásokon, alakítottak ki a fiatalok olyan helyiségeket, amelyekben szabadon beszélgettek, zenét hallgattak, olvastak, tettek azt, amire érdeklődésük vezette őket.

A művelődéspolitikusok hamar felismerték a fiatalok kezdeményezésében rejlő lehetőségeket, intézményesítették. Ma már legtöbb munkahelyen, iskolában, művelődési központokban kulturált körülmények között, jól felszerelve, anyagi támogatással, klubvezető irányításával, népművelők felügyelete mellett működnek a fiatalok klubjai. A sok helyes intézkedés mellett azonban jelentkeztek a negatív hatások is. Kicsit megmerevedett a fiatalok mozgalmak. A klubélet tartalmaz kötelességet, hisz előre meghatározott programokhoz kapcsolódik. Igaz, hogy szeretnek beszélgetni, vitakozni, olvasni, táncolni, zenét, előadásokat hallgatni, játszani, de nem az előre meghatározott időben... Nincs a klubtagoknak szabad vála-

lasztási lehetőségük, mivel egyetlen helyiségük van. Vagy részt vesznek a szervezett foglalkozáson, vagy tovább mennek...

— Hogyan akarnak ezen a gondjukon segíteni?

— Nálunk szeptembertől — ha a kivitelezői kapacitás engedi — megoldódik ez a kérdés, a jelenlegi helyiségünk mellé másikat is kapunk. Ezzel lehetőség nyílik egy szabad játéktér kialakítására. Ha valakinek nem lesz kedve például az egyik teremben folyó foglalkozáson részt venni, a másikban beszélgethet, olvashat, ha ahhoz van kedve.

— Így az ifjúsági klub valóban betöltheti azt a szerepét, hogy hasznos időtöltésre adjon lehetőséget.

— A klubnak az a feladata, hogy megszervezze a postás fiatalok szabad idejének hasznos eltöltését, és nem az, hogy ráerőltessen valamit a tagjaira. Nevelni kell a fiatalokat az életre, a közösségi gondolkodásra, felkelteni az érdeklődésüket a kultúra, a tudomány, a művészet iránt.

Hajós Vera állítását számos példa igazolja. A postás ifjúsági klubban is több olyan foglalkozást tartottak, amelyek a kötött programon felül a klubtagság ismereteinek bővítését, közösségi életre nevelését szolgálták. Az érettségi előtt álló fiatalok Radnóti életét, verseit szerették volna megismerni. Egy délután a klub vezető kis irodájában ültek össze, és amint a beszélgetés után vallották, megértették azt, amit négy év alatt tanáraik nem tudtak megmagyarázni nekik... Múltkori József Attiláról vitakoztak. Sokan nem értették A város peremén című versét. Sorról-sorra elemezték a verset. Izlelgették a szavakat, keresték jelentésüket, aztán már a marxizmusról beszélgettek. Észrevétlenül jutottak el egy nagyszerű

felfedezéshez, a marxizmus alapelveinek megértéséhez.

— Milyen kötött programok szerepeltek a most záródó évadban?

— Igyekeztünk minél több olyan programot szervezni, amelynek a tagok nem passzív befogadók, hanem aktív résztvevők lennének. Kísérleti jelleggel két új sorozatot indultunk: Képzőművészetről játékosan és Etikai vitasorozat címmel. Az itt nyert tapasztalat is igazolja, hogy a közösen kialakított vélemény megalapozottabb, határozatosabb, mint a kész állítások.

Az elmúlt évekhez hasonlóan, filmvetítéssel egybekötött természetismereti ismeretterjesztő előadásokat tartottunk, amelyekben körünk technikai eredményeivel ismerkedtek a hallgatók. A politikai vitakört igyekeztünk valóban vitakörre tenni. Nemcsak neves előadókat hívtunk meg, hanem fiatalokat, például a Műszaki Egyetem klubjából ketten készültek fel egy-egy bel- és külpolitikai vitára vezetésre. Minden hónapban az időszerű politikai eseményekről tartottunk előadást.

Filmklubunk látogatói a filmművészet legkiemelkedőbb alkotásait nézhették meg ebben az évadban is. Sikeresen indult a szexológiai vitakör, amely a családi életre nevelést, az etikai magatartás kialakítását segítette.

A sorozatok mellett egyéb programokat is szerveztünk. Fiatal művészek, amatőr csoportok szerepeltek a pódiumesteken. Vendégünk volt például a Pincészház, a Kolinda együttes. Nem maradtak el a szórakoztató műsorok sem. Klubunkban minden kedden és szombatonként egy órán át diszcojockey programot hallgathatnak a tagok. Sikeresen vettünk részt a vidéki ifjúsági klubokkal

Közművelődés és erkölcs címmel hallgattak előadást a Postás Művelődési Központban a postás népművelők fórumán az alapszervezeti kultúrfelelősök és aktívák.

József Attila nagyszerű gondolatainak feldolgozásával kezdődött a fórum, majd Kardos István, a Magyar Televízió főmunkatársa tartott vitaindító előadást.

Bevezető szavaiban az erkölcs alapvető kérdéseiről beszélt. Röviden ismertette a napjainkban uralkodó polgári ideológiákat, tömör kritikájukban a marxizmus — leninizmus elveit állította szembe ezekkel a felfogásokkal. Makarencó nevelési elméleteiből kiindulva ismertette a művelődés szerepét az erkölcs, az emberi magatartás alakításában. A művelődés, az irodalom és más művészetek által létrehozott értékek megismerése a személyiséget gazdagítja, az ízlést és magatartást formálja, ennélfogva rendkívül jelentős az egyén és a társadalom életében, a világnézet, az erkölcs alakításában, az ember fejlődésében.

A művészetek és az irodalom azaz hogy érzékletesen újra teremtik és megjelenítik az emberi jellemeket, gondolatokat, érzelmeket, helyzeteket, célokat, szóval az ember külső és belső vi-

lágát, felejtethetetlen élményt adhatnak. Mindez észrevétel nélkül épül be az egyén gondolat- és érzelmvilágába, alakítva ízlését, felfogását, jellemét.

A személyiség formálása nem választható el a gazdasági és politikai viszonyoktól. Ezek, valamint a közművelődési viszonyok kölcsönhatásban állnak, együtt hatnak az ember életére. Napjainkban az anyagi javak bővülésével nőtt az ember szellemi igénye is. Társadalmunknak egyre inkább sokoldalúan művelt emberekre van szüksége. Formálódik a szocialista embertípus. Léteznek még ellenható erők, a tökéletes rendszert ideológiája, fellazítási politikája, a kispolgári életmód maradványai. De feleltartózatlan fejlődése kifejeződik a szocialista brigádmozgásban, a munkaveresenyekben, az emberek magatartásában, például ahogyan az elemi csapások idején viselkednek.

Amióta nem arra a kérdésre kerestünk választ, „miből élünk”, több gondot fordítottunk önmagunkra, milyen embereké váljunk, milyen célokat, milyen eszközökkel valósítsunk meg, hogyan használjuk ki szabad időnket, mire fordítsuk képességeinket.

Az előadó a mai magyar irodalomból ragadott ki példákat a helyes erkölcsi elkövetkezéshöz. A Thurzó Gábor és Berkesi András műveiben megjelenő jellemek állt a helytelen, ezzel szembeállítva Dobozi Imre műveiben a helyes cselekvés erkölcsi alapjait mutatta be. Befelejezzük a tömegkommunikációs eszközöknek a közművelődésben, ezzel az erkölcsformálásban betöltött szerepéről beszélt.

Kissé nehezen indult meg a vita, nem is vált igazi vitává. A túl sok oldalról megközelített kérdés, a gyakorlati élet jelenségeinek és az elméleteknek a felvillantása megzavarta a hallgatókat. Eleinte saját gyakorlati tapasztalataikról beszéltek, majd kérdéseket tettek fel — csak tágitva a nyitva hagyott vitapontok körét — a vallás és a szocialista erkölcs viszonyáról, a filmművészet szerepéről és arról, hogy irodalmunkban mennyiben valószínűleg meg a hibafeltárások mellett a kivezető utak ábrázolása.

Sok újat, sok érdekeset hallgattunk ezen a fórumon. Mégis, talán jobb lett volna kevesebb összefüggésben, de alaposabban megismerni az erkölcs és a közművelődés viszonyát.

Szirmai



# SPORT



## Az Edzett ifjúságért

Május 7-8-án országosan megkezdődött az Edzett ifjúságért tömegsportmozgalom követelményeinek teljesítése. A szombathelyi postás dolgozók is bekapcsolódtak a versenyekbe. Így többek között a Safrankó úti sportcsarnokban rendezett asztalitenisz majálison is találkozunk postásokkal. Godán Istvánné, Szombathely 1. posta-hivatal dolgozója férjével együtt vett részt a népszerű tömegsportversenyben. Igaz, nem került a legjobbak közé, de azért egy cseppet sem bántódott.

Nem a győzelemért indultunk, hanem azért, hogy szervezett körülmények között elégíthessük ki mozgásigényünket — mondotta.



Szombathely 2 postahivatal dolgozói társadalmi munka közben

## TORNA MUNKÁK KÖZBEN

Nyáron, meleg időben, általában olyan gyakorlatokat kell választani, amelyek kevesebb gyors mozgást és nagy erőki-fektést kívánnak. A gyakorlatokat inkább lassabban végezzük, de legyen megfelelő nyújtó és lazító hatásuk; ezáltal kelő frissesség érhető el. Ha mód van rá árnyékos, szabad helyen végezzük a gyakorlatokat, ha ilyen hely nincs, jól szellőző teremben, nyitott ablakok mellett. Nyáron lehetőség szerint kicsit korábbi időpontban tornázzunk!

### GYAKORLATOK:

1. Kiindulól helyzet: alapállás. 1-4. ütem: 4 lépés helybenjárás lábujjhegyen, 5-8. ütem: 4 lépés helybenjárás sarkon.
2. Kiindulól helyzet: terpeszállás, kéz csipőre. 1-2. ütem: nyakhajlítás kétszer előre, 3-4. ütem: nyakhajlítás kétszer hátra.
3. Kiindulól helyzet: terpeszállás, bal kar magastartásba. 1-4. ütem: malomkörzés

Az Ausztriából érkező vendégek, gyakran csodálják, mielőtt az óségi Savariába ér-nének, hogy a város előtt, a Perint-patak jobb partján egymás után nőnek ki a földből az új sporttelepek.

Három évvel ezelőtt kezdtek meg a szombathelyi tömegsportliget pályáinak építését, és az elmúlt években már több kispálya elkészült — mondta Kiss József városi sportfelügyelő. — Az Edzett ifjúságért tömegsportmozgalom a követelmények között elő-írja a társadalmi munkát is. Szombathely 2 postahivatal dolgozói — bátran kijelent-hetem — a legjobbak közé tartoznak városunk üzemei-nek és hivatalainak dolgozói között.

Kiss Antal

négyszer előre, 5-8. ütem: malomkörzés négyszer hátra.

4. Kiindulól helyzet: terpeszállás, oldalsó középtartás. 1-3. ütem: törzshajlítás előre háromszor a bal lábhoz al-szárérítéssel. 4. ütem: kiindulól helyzet, 5-8. ütem: ellen-kezőleg.

5. Kiindulól helyzet: terpeszállás, kéz csipőre. 1-3. ütem: törzshajlítás háromszor kar-emeléssel oldalsó középtartás-ba, tenyér felfelé, 4. ütem: kiindulól helyzet.

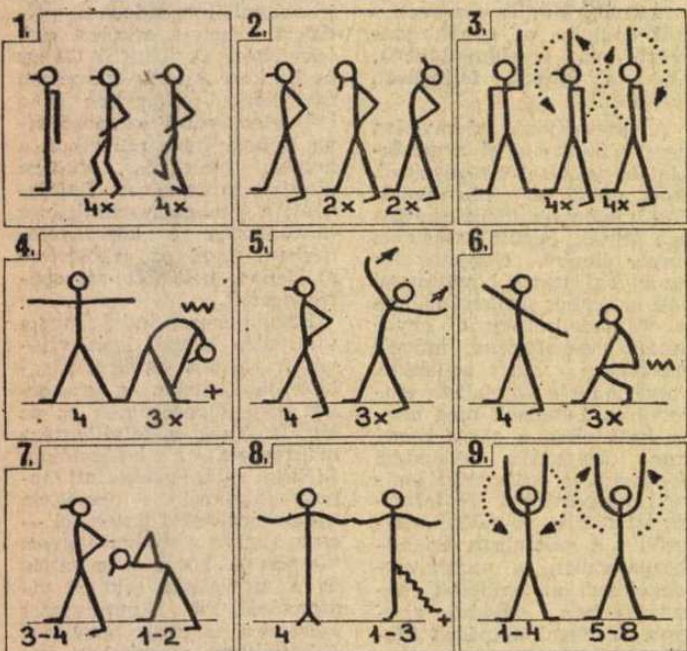
6. Kiindulól helyzet: terpeszállás, oldalsó középtartás. 1-3. ütem: ugrás zárt guggoló tá-maszba és háromszor rugózás, 4. ütem: ugrás a kiindulól hely-zetbe.

7. Kiindulól helyzet: terpeszállás, kéz csipőre. 1-2. ütem: törzshajlítás vízszintesig, 3-4. ütem: nyújtás kiindulól hely-zetbe.

8. Kiindulól helyzet: zárt állás, kar lazán oldalt. 1-3. ütem: bal láb emelése oldalt, laza rázással, 4. ütem: lábzá-rás kiindulól helyzetbe, 5-8. ütem ellenkezőleg.

9. Kiindulól helyzet: terpeszállás, magastartás. 1-4. ütem: karlengetés mélytartásba, ki-légzés, 5-8. ütem: karemelés oldalt kiindulól helyzetbe és be-légzés.

Tamás Csaba



### POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének Lapja  
Szerkesztő: a Szerkesztő bizottság  
Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV., Cházár András u. 11.  
Telefon: 429-777  
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN  
Kiadja: a Népszava Lapkiadó Vállalat  
1964 Budapest VII., Rákóczi út 54.  
Telefon: 224-819  
A kiadásért felel: DR. SUTH PÉTER igazgató  
77-2368 Szikra Lapnyomda, Budapest  
Felelős vezető: Róder Imre igazgató

## SAKK

Nagy magyar sikerrel zárult Doetinchemben (Hollandia) a VII. Postás Nemzetközi Sakk-bajnokság. Csapatunk veret-lenül szerezte meg az első hely-et a kilenc ország versenyé-ben. E versenysorozatnál az eredményszámítás eltér a sak-koznál alkalmazott pontszá-mítástól. Egy csapatgyőzele-mért 2 pont, egy döntetlenért 1-1 pont jár, s csak holtver-seny esetén veszük számításba az egyes versenyzők által gyűjtött egyéni pontokat.

A versenyt hat nap alatt körmérkőzés formájában bonyolították le. Ez igen fárász-tó volt, hiszen két alkalommal is két forduló bonyolították le egy nap alatt, ami 12 órai játékot tett szükségessé. A szabályok szerint a függőben maradt partikat este 21-22 óra között folytatták, a rendes já-tékidő egy partiban pedig 5 óra volt. A csapatok négy fő-ből álltak, emellett lehetőség volt arra, hogy a pihenő játé-kosok helyett a két tartalék szerepeljen. Együttesünk jó erőnlétét és felkészültségét bi-zonyította, hogy bár a sorso-lás eredményeként az utolsó három napon öt találkozót kellett vívnia, ezen sem in-gott meg. Taktikailag helyes volt esetenként az 5. és 6. játékos szerepeltetése, mert így mód volt a pihenésre is. A győzelem volt elsősorban a fontos és nem annak nagysá-ga. Így több alkalommal ad-tak előnyösebb állásokat dön-telennre, ezzel megfelelő erő-tartalékokat képeztek a további mérkőzésekre.

A végeredmény a következő volt: 1. Magyarországnak 15 pont (csak a vendéglátó Hollandia ért el döntelent), 2. Anglia 12 pont, 3. Ausztria 12 pont, 4. NSZK 11 pont, 5. Norvégia 8 pont, 6. Svájc 6 pont, 7. Hol-landia 6 pont, 8. Belgium 2 pont, 9. Olaszországnak 0 pont.

Együttesünk tagjai (első sor-rendben): Puschnann László, Jenei Ferenc, Radnóti Béla, Dobos Ottó, Straubinger Jó-zsef, Török István, valamen-nyien elismerést érdemelnek. A csapatkapitányi tisztségét Jenei Ferenc mesteredző er-deményesen töltötte be.

Munka Béla

Ez évben a Pécsi Postaigaz-gatóság Szakszervezeti Taná-csának sportbizottsága rendez-te az országos postás férfi sakkbajnokságot. A május 14-15-én Pécsen lebonyolított versenyen kilenc területi igazgatóság és központi posta-szerv képviselőiben húsz vá-logott versenyző indult. Az ünnepélyes megnyitón Nyaka Lajos, az iszt munkatársá-k közöttötte a résztvevőket. A Baranya megyei Sakk Szö-vetség két személyes verseny-bírája felhívta a figyelmet, hogy a versenyt „svájci rendszerben”, a Magyar Sakk Szövetség általános sza-bályai szerint bonyolítják le. Közölték azt is, hogy — közös megegyezés alapján — egyes területi szervek nem

két, hanem három versenyző-vel indulnak, de csak a két legtöbb pontot elért versen-yő eredménye számít. (Ugyan-is valamennyi benevezett ver-senyző nem érkezett meg.)

Az izgalommal várt sorso-lás szeszélye folytán az első fordulón mindjárt az el-múlt évi győztes Kállai Gyu-la (HTI) és a nagy favorit pécsi Faicsi László került egy-mással szembe. Faicsi nagy küzdelemben győzött és kilenc mérkőzésen mindenki felett diadalmaszkodott. A tizedik fordulón Csordás Gyula, a Budapesti Postaigazgatóság versenyzője tud-ta csak megállítani — egy döntetlen erejéig. Molnár Ágoston személyében a má-sik pécsi versenyző is igen jól szerepelt. Ha szoros kü-zdelem után is, de biztosan szerezte meg a második hely-et. Az elmúlt évi elsőnek, Kállai Gyulának, most az ötödik hellyel kellett meg-elégednie. Általános vélemény volt, hogy a kitűnően, egy-hangú megelégedésre rendez-t, rendkívül sportzerű baj-nokság meglepően magas színvonalú volt. Nulla pon-tos nem is akadt. Még az utolsó helyezetteknek is volt egy győzelme.

Íme a végeredmény: 1. Faicsi László (Pécs) 10,5 pont, 2. Molnár Ágoston (Pécs) 9 pont, 3. Gémesi Miklós (TIG) 8,5 pont, 4. Iványi Gábor (Központi Postaszervek) 7 pont, 5. Kál-lai Gyula (HTI) 7 pont (itt a helyezéssel az egymás elleni eredmény döntött), 6. Tóth László (TIG) 6,5 pont.

Bár a verseny egyéni volt, feljegyeztük a területi szervek nem hivatalos pontver-segét is. Ezek szerint: 1. Pécs 19,5 pont, 2. Budapesti Táv-beszélő Igazgatóság 15 pont, 3. Budapesti Központi Posta-szervek 12,5 pont, 4. Buda-pesti Postaigazgatóság 11 pont, 5. Rádió- és Televízió-műszaki Igazgatóság 10,5 pont, 6. Szeged 9,5 pont, 7. Debrecen 8 pont, 8. HTI 7 pont, 9. Miskolc 7 pont.

Az oklevelek, díjak és em-lékplakettek kiosztása után Pécs város történelmi nevez-tességeivel ismerkedtek a versenyzők, majd azzal bú-csúztak, hogy viszontlátásra a jövő évben...

Dr. Pazar Ferenc

## Dalolj velünk!

A Postás Művelődési Központ énekkara felvételt hirdet. Szeretettel várjuk az énekelni vágyó postás dolgozókat, postás fiatalokat. Felvétel a próbák ideje alatt, kedden és pénteken 18.30-21 óráig.

Várjuk jelentkezésüket.  
PMK vezetősége

## HÍREK

A város Kinizsi sporttelepén mintegy 150 fiatal részvételével rendezte május 22-én a Debreceni Postaigazgatóság KISZ-bizottsága az ifjúsági tömegsportnapot. A fiatalok kilenc sportágban márték ösz-sze erejüket. A győztesek: 100 m-es síkfutásban Kozmepel Zsuzsa, ill. Fekete Sándor; tá-



A háromszoros bajnok Kozmepel Zsuzsa.

volgrás: Molnár Erzsébet, Kóvári Ferenc; súlylökés: Kozmepel Zsuzsa, Szabados Fe-renc; kislabdab dobás: Sztojka Éva, Madai István; sakk: Si-pos Ágnes, Bakura Attila; lö-vészet: Kozmepel Zsuzsa, Köt-ner Lajos; asztalitenisz: Ta-maga Katalin, Buzás Sándor. A női kézilabda mérkőzést a felhőszakadás elmosta, a fér-fiaknál győztes a tanulók esa-pata lett. Kispályás labdarú-gásban a bajnokságot a hírla-posok szerezte meg.

Kósa Mária, az igazgatóság KISZ-titkára elmondta, hogy hasonló sportnapot ősszel is rendeznek, június 19-én pedig a szakszervezeti bizottság tart általános tömegsportnapot.

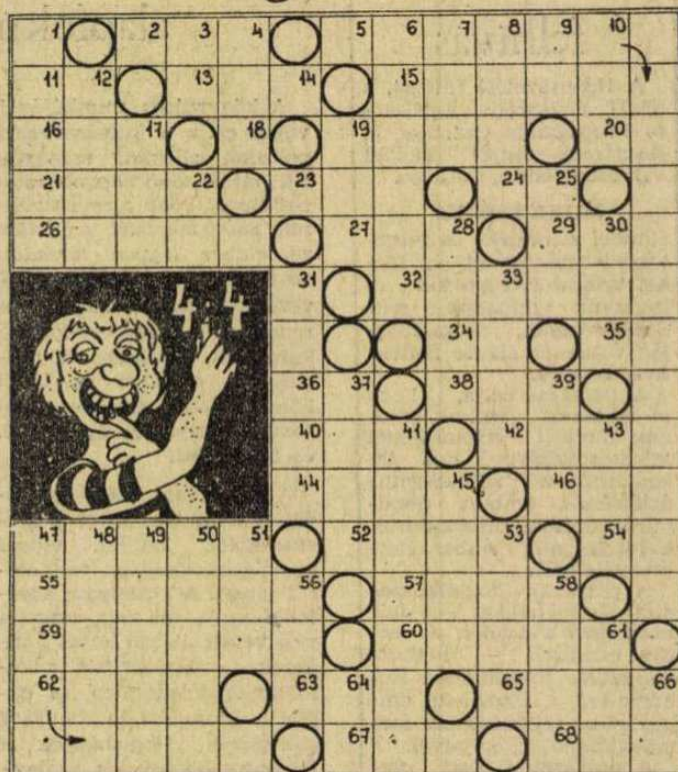
Gacsárdi József

Április 30-án a mátszalkai postás párt- és KISZ-szerveze-tének rendezésében, a járási szakszervezeti bizottság tá-mogatásával, házi asztalitenisz bajnokságot bonyolítottak le. A versenyt az első hellyel já-ró vándorserleggel együtt a Gépjármű Szállítási Üzem nyerte.

A május 7-én rendezett kis-pályás labdarúgó torna győ-ztese Mátszalka 1 postahiva-tal csapata lett.

Jakab Olga

## Furfangos Jancsika



Jancsika a postahivatalban megkérdezi, nem jött-e levél a papájának.

— Milyen névre? — kér-dezte a hivatali kézbesítő.

Jancsika válasza a vízsz. 5. alatt.

Számítanórán a tanító néni felírja a táblára a feladatot: 4:4.

— Ki tudja a megoldást? — kér-dezi. Jancsika válasza: a függ. 47.

### VÍZSZINTES

1. Régi súlymérték. 5. Jan-csika válasza. 11. Mesefilm. 13. ...cső (mikroszkóp). 11. Lak-hely — itélet után. 16. Folyó a Szovjetunióban. 19. Rómán ap-rópénz. 20. Helyrag. 21. Az írás eszköze. 23. Szomorú. 24. Ilyen határozó is van. 26. A dinamit feltalálója. 27. Vízi ál-lat. 29. Földművelő szerszám. 32. Egyenruhás személy. 34. Folyó Olaszországban. 35. Eltörtött a mécses (nép.). 36. Az ismeretlen névjele. 38. Köz-ség. 40. Idegen igen. 42. Magá-hoz tér (ford.). 44. Latin sze-relem. 46. Nyílás. 47. Az Isteni színjáték költője. 52. Adóssá-got kifizet (ford.). 54. Angol menj. 55. Ilyen kutya a puli (ford.). 57. Régi, öreg. 59. Ősi időmáró. 60. Bútor németül. 62. A ruha tartozéka lehet (ford.). 63. Népi hangszer. 65. Hegycsúcs. 67. Izeltlábú. 68. Vezeték.

— Bányhid! —

Beküldési határidő: július 4. Az előző számban közölt ke-resztrejtvény helyes megfejté-se: vízszintes 3.: az emberség-hez méltó; vízszintes 32.: érte-lelem; függőleges 29.: mondjá-tok hát, hogy nem; függőleges 13.: reménytelen.

Könyvjutalmat nyertek: Va-ga Istvánné (Szombathely), Herendi Éva (Barcs), Kitzin-ger Lajosné (Budapest), Pri-musz Mária (Soltvadkert) és Gál István (Pilis).

## Barátságvonattal a Szovjetunióba

A NAGY OKTÓBERT SZO-CIALISTA FORRADALOM 60. évfordulója alkalmából 300 tagú magyar küldöttség látog-atott a Szovjetunióba. A küldöttségnek hét postás tagja volt, akik Miskolcra, Debre-cenből, Győrből és Budapest-ről vitték a postás dolgozók

üdvözlét a baráti szovjet népnek.

A küldöttség négy nagy szovjet városban: Kijevben, Minszkben, Leningrádban és Moszkvában járt. Mindenütt igen meleg, testvéri fogad-tásban volt részük.

E jelentős évforduló alkal-mából 1 forintos szelvényes bélyeget bocsát ki a Posta, elő-reláthatólag június 25-én, az Évfordulók-események soro-zat tagjaként. Érdekessége a bélyegnek, hogy a bélyegíven belül a bélyeg és szelvények sakktableszzerűen helyezked-nek el, egy íven 20 bélyeg és 20 szelvény van.

A bélyegkép Lackner Kris-tóf 1610-ben készült városkép-metszetét ábrázolja, s látható meg rajta a város mai cí-mere és a tűztorony semati-kus rajza is. A szelvényen a hamburgi FVS magánalapít-ványtól 1975-ben kapott Mű-emlékvédelmi Európa Arany-érem két oldala látható. A ki-tüntetést Sopron azért kapta, mert 1975-ben a legtöbbet tett a műemlékvédelem megóvásá-ért. A bélyeg és szelvény Lég-rády Sándor grafikusművész tervai alapján több színű of-szetnyomással az Állami Nyomdában készült.

Gyarmati Ilona



Sopron városa ez évben ün-neplő városá nyilvánításának 700. évfordulóját.

A települést már az i. e. VI. században illeltek, később kel-ták lakták. A kelta eredetű római „Scarbantia” egyik je-lentős állomása volt a Földkö-zi-tengert Észak-Európával összekötő borostyánútnak. Az i. e. I. században római ura-lom alá került, és Pannonia egyik jelentős városa volt. Az i. sz. XI. században loverek (íjászó besenyők) éltek a vá-rospan, ebben az időben em-lítik első ízben Suprunt, a ki-rályi várspánt, aki valószínű-leg a város névadója volt. 1277-ben kapott városi joga-t, így szabad királyi város lett.

